

Tranh Xa Ta Ra Các Nam Chủ

Contents

Tranh Xa Ta Ra Các Nam Chủ	2
1. Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chương 1	3
3. Chương 2	4
4. Chương 3	4
5. Chương 4	5
6. Chương 5	6
7. Chương 6	7
8. chương 7 (h)	7
9. Chương 8(h)	8
10. Chương 9	9
11. Chương 10	10
12. Chương 11	10
13. Chương 12	11
14. Chương 13	12
15. Chương 14(h)	13
16. Chương 15	14
17. Chương 16	15
18. Chương 17	16
19. Chương 18	17
20. Chương 19 (h)	17
21. Chương 20(H)	18
22. Chương 21	19
23. Chương 22	19
24. Chương 23	20
25. Chương 24	21
26. Chương 25	22
27. Chương 26	23
28. Chương 27 (h)	24
29. Chương 28	25
30. Chương 29	26
31. Chương 30	27
32. Chương 31	28
33. Chương 32	29
34. Chương 33(h)	30
35. Chương 34	31
36. Chương 35	32
37. Chương 36	33
38. Chương 37	34
39. Chương 38	34
40. Chương 39	35
41. Chương 40(h)	36

42. Chương 41	37
43. Chương 42	38
44. Chương 43	39
45. Chương 44	40
46. Chương 45	41
47. Chương 46	43
48. Chương 47-48	44
49. Chương 49-50 (h)	45
50. Chương 51	48
51. Chương 52	49
52. Chương 53	50

Tranh Xa Ta Ra Các Nam Chủ

Giới thiệu

Ban đêm không ngủ được nằm đọc cuốn truyện mới ra, buồn ngủ quá nằm ngủ, ai ngờ mình lại xuyê

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tranh-xa-ta-ra-cac-nam-chu>

1. Giới Thiệu Nhân Vật

MỘ KHUYNH LY

HOÀNG VIÊN VIÊN

PHAN MỘNG LIÊN

HOÀNG THIÊN PHÚC ANH TRAI CỦA HOÀNG VIÊN VIÊN. Chủ tịch của cty Hoàng thị

Anh trai của MỘ KHUYNH LY đang công tác bên chi nhánh ở nước ngoài sắp trở về nc thừa kế tập đoàn.
MỘ THỪA VĂN

LÝ MINH HUY con trai của bạn thân ông Mộ cũng là bạn thân của Thừa Văn. Là con của bá tước William.
Thừa kế tước vị của cha sau khi ông qua đời.

HOẮC KHẢI MINH có hai thân phận một là thầy giáo thực tập tại trường. Hai là ông trùm dầu mỏ sau
khi gặp Khuynh Ly thì giả dạng thành thầy giáo để tiếp cận cô

ĐÀO QUANG HIÊN là bác sĩ cũng là chủ tịch của bệnh viện Đào thị. Bạn thanh mai trúc mã của 2 anh em
Khuynh Ly

CẢN THÀNH thiếu chủ của gia tộc Cản thị

HOA MINH KHÊ ông trùm Mafia Ý thích Khuynh Ly từ lần gặp đầu tiên. Ghét cha mih không quan tâm đến cty nhà mà thích trở thành mafia kế thừa của cha nuôi.

Lăng tử MỘ THỪA MINH em họ của Khuynh Ly con của chú út là ca sĩ nổi tiếng dk nhiều người yêu thích.

HOA MINH NHẬT EM TRAI CỦA HOA MINH KHÊ lạnh lùng ghét ai nói xấu anh mih. Tổng giám đốc của tập đoàn THUẬN QUAN kế thừa cty của mẹ vì mẹ mất khi 2 anh em còn nhỏ khi cha đưa người phụ nữ khác về nhà.

HOA MINH THÁI EM SINH ĐÔI CỦA MINH NHẬT KẾ THỪA cty Hoa thị vì không muốn cho đứa con riêng thừa kế

HOA NHÂN NHÂN con gái riêng của cha Minh Khê. Ông không muốn con trai thừa kế cty mà để cho con riêng thừa kế

CẢN MẶC em họ của Cản Thành là cháu trai của tổng thống Pháp sống ở đó. Là nhiếp ảnh gia nổi tiếng

2. Chương 1

Đầu đau quá chẳng lẽ thằng em mih nó đánh mih hay sao ta. Cô từ từ mở mắt ra ngạc nhiên tự hỏi ‘ đây là đâu. Tại sao mih ở đây; mih nhớ hôm qua mih đang đọc truyện mà’

Từng dòng ký ức hiện ra cô bit rằng mih đã xuyên vào cuốn truyện mih đọc tối qua trở thành nữ phụ độc ác, ích kỉ. Nhưng hk bây giờ mih sẽ hk trở thành vật hi sinh nữa sẽ tránh xa nam nữ chính.

‘Cốc cốc’ tiếng gõ cửa cắt đứt dòng suy nghĩ của nó.” Chuyện gì”

” Thừa tiểu thư mời người xuống ăn sáng chuẩn bị đi học” quản gia

” Được rồi” MỘ Khuynh ly

Bước xuống cầu thang một hàng người hầu cúi xuống:’ chúc tiểu thư buổi sáng tốt lành’

” Mọi người khỏe” MỘ Khuynh Ly nói xog rồi bước vào bàn ăn

‘ Chắc hôm nay thời tiết thay đổi đó. Trước khi ra đường nhớ mag theo dù’ đây là suy nghĩ của bọn người hầu khi cô chào họ.

” tiểu thư hôm nay sau khi học xong ông chủ gọi cô về nhà ” quản gia

” Được tôi sẽ về ” MỘ Khuynh Ly

” vậy tôi sẽ gọi cho ông chủ” quản gia

Sau khi ăn sáng xong MỘ Khuynh Ly lên phòng chuẩn bị đồ để đi học. Bây giờ mới có thể thấy được chương trình học này mih đã học qua rồi nên cũng hk quá khó để theo kịp. Mở tủ quần áo ra ‘oh my god ’ đây là quần áo sao trời nó như là đồng giẻ lau vậy đó, không thể mặc chúng ra đường được.

” quản gia hôm nay tôi muốn nghỉ học” MỘ khuynh ly

” vậy tôi sẽ xin nghỉ cho tiểu thư” quản gia

” chuẩn bị xe cho tôi” MỘ Khuynh Ly

” Dạ” quản gia

3. Chương 2

Nói thật ra thì nữ phụ chàng có chỗ nào thua kém nữ chính cả. Mẹ là nhà thiết kế thời trang nổi tiếng còn baba là chủ tịch của tập đoàn Mộ thị mà nhiều người phụ nữ mong muốn làm tình nhân, mặc dù bị được vợ chồng 2 người rất yêu thương nhau.

Còn cô con gái thì thừa hưởng tất cả những mọi ưu điểm của bama.

Một người đàn ông tài giỏi như thế thì cũng rất phong lưu khi còn trẻ nên ông cũng có con riêng là nữ chính.

Cho nên hôm nay ông gọi cô về là để giới thiệu cô ta cho mọi người biết. Mẹ cô cũng biết nhưng không nói gì.

Tới biệt thự của gia đình cô bước xuống xe. Trong phòng khách có 2 người đang ngồi

“Bama con nhớ 2 người quá. Hai người về khi nào mà không nói cho con biết” Mộ Khuynh Ly

“Ôi cục cưng của mẹ. Mẹ nhớ con chết mất” bà Mộ vừa nói vừa yêu thương sờ tóc cô

“Baba sao không nói câu nào lễ nào ba còn giận con ư. Con hứa là từ nay về sau con sẽ ngoan ngoãn nghe lời bama” Mộ Khuynh Ly

“Ta sẽ tha cho con lần này” ông Mộ

” con yêu baba nhất” Mộ Khuynh Ly

” Hôm nay ta muốn con về nhà để nói cho con biết ta có một đứa con gái riêng lớn hơn con. Ta mong con hãy cho nó có thể sống trong nhà này. Khi nó trưởng thành nó sẽ dọn ra khỏi đây” ông Mộ

“Dạ được thưa baba” Mộ Khuynh Ly

“Vậy con có thể dọn về đây ở không” bà Mộ

“Dạ con sẽ gọi quản gia mang đồ về đây bây giờ. Vậy con xin phép lên phòng trước” Mộ Khuynh Ly

“Con mình trưởng thành thật rồi mình ơi” bà Mộ

4. Chương 3

Bây giờ mình phải cố bảo vệ gia đình này.

Sáng hôm sau cô và nữ chủ Phan Mộ Dung Liên cùng nhau đi học.

“Mộ Mộ cậu đến rồi mình chờ lâu rồi đó” Hoàng Viên Viên bạn thân nhất của nữ phụ kết cục sau này cũng không khác gì nữ phụ ví anh trai của cô sau này cũng vào hậu cung của nữ chính nghe lời cô ta đuổi cô em gái mà mình yêu thương, bảo bọc nhất khi bama qua đời ra khỏi nhà.

“VIÊN VIÊN sao mình mới một thời gian không gặp nhau mà cậu lại mập thêm nữa rồi” MỘ KHUYNH LY

” Kệ tui. Mà ai ở trong xe bà z?” Hoàng Viên Viên

“Chào e. Chị là chị của Khuynh Ly sau này có gì nhờ e chiếu cố nhiều hơn” Phan Mộ Dung Liên

“Sao tui không biết bà con có chị gái nữa z ta” Hoàng Viên Viên

“Con gái của hồ ly tinh đó” MỘ KHUYNH LY

” Àh thì ra là z. Tui mình đi thôi sắp vào học rồi đó” HOÀNG VIÊN VIÊN

Sau đó 2 người dắt nhau vào phòng không ai quan tâm đến nữ chủ vẫn còn đang đứng đó với khuôn mặt vạn vật y như bà điên

” Hôm nay học xong đi xem bóng rổ không. Đội của anh tui đấu đó” HOÀNG VIÊN VIÊN

“Được rồi!” MỘ KHUYNH LY

” YEAHHHHHHHHH” HOÀNG VIÊN VIÊN

Sau khi học xong 2 người rủ nhau ta sân bóng rổ.

“AAAAÁAAAAA” Tiếng la hét của đám fan girl làm trận đấu càng thêm sôi nổi

HOÀNG THIÊN PHÚC anh trai của Hoàng Viên Viên, yêu thương em gái hết mực. Là người đã gánh vác cty khi cha mẹ qua đời khi mới có 15 tuổi.

Bề ngoài là một công tử phong lưu nhưng thật ra là người có quyết đoán, mạnh mẽ.

Sau khi trận đấu kết thúc với tỉ số 5-0 đội của Hoàng Thiên Phúc thắng.

“Anh là number one” Viên Viên

“Anh dẫn 2 đứa đi ăn. Hai đứa muốn ăn gì?” Hoàng Thiên Phúc

“Chúc mừng anh thắng trận nhưng nhà em có việc em xin phép về trước” Khuynh Ly vừa nói cô vừa nghĩ” phải cố gắng tránh xa các nam chính ra để bảo toàn mạng của mình”

“Cậu ấy sao vậy nhỉ?” Viên viên

Hoàng Thiên Phúc không nói gì mà chỉ nhìn cái bóng đang chạy xa rồi mỉm cười.

5. Chương 4

“Con yêu hôm nay là ngày kỉ niệm thành lập cty. Tối nay con có đi dự tiệc với bama không?” Bà Mộ

“Dạ con sẽ đi” Khuynh Ly

Hai mẹ con lên phòng chuẩn bị đồ. Vì mẹ là nhà thiết kế cho nên quần áo từ nhỏ đến h của cô đều tự tay mẹ thiết kế

Tối lúc 18h hai vợ chồng đã ở dưới nhà cùng với nữ chính

Trên cầu thang bước xuống một thiên thần.

“Woa không hổ là con của bama quá xinh y như thiên thần vậy đó” bà Mộ

“Em dễ thương quá!” Phan Mộng Liên

“Con giống mẹ con lắm” ông Mộ

” con là con của bama nên đương nhiên phải giống rồi” Khuynh Ly

“Xem các người kia. Tất cả đều là của mẹ con tôi nếu như không có mẹ con cô thì giờ này tôi mới là tiểu thư. Các người cứ chờ đấy” suy nghĩ trog lòng của nữ chính

\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$

Tại khách sạn tất cả mọi người đã đến đông đủ. Cả nhà ba người hạnh phúc nắm tay nhau vào khách sạn ông Mộ thì dẫn cô đi thăm các cổ đông, những người hợp tác một vòng. Rồi tới bà Mộ giới thiệu các vị phu nhân lớn

“Ai vậy bà?” Phu nhân A

“Nhìn cô ta với cái bộ dáng khép nép kìa y như con dâu mới về nhà chồng vậy đó” phu nhân B

“Con riêng của chồng tui đó” bà Mộ

“Thì ra là con của hồ ly tinh” phu nhân C

“Hôm nay cảm ơn mọi người đã đến tham gia buổi tiệc của cty chúng tôi. Nhân dịp hôm nay tôi cũng xin thông báo cho mọi người biết tôi muốn nghỉ hưu đưa vợ tôi đi du lịch. Cty tôi xin giao lại cho con trai và con gái tôi cùng với con trai nuôi tôi mới nhận nuôi là con của bạn thân tôi mới wa đời cách đây không lâu. Hiện tại thằng bé đang ở bên ngoài học tập sắp sửa trở về với con trai của tôi. Mong mọi người ủng hộ cho tụi nó” ông Mộ

6. Chương 5

“Anh hai sắp về rồi hả mẹ” khuynh ly

“Um con anh con sắp về rồi” bà Mộ

“Khi nào vậy mẹ” khuynh ly

“Tháng sau đó con” bà Mộ nói trong niềm hạnh phúc vì sắp được gặp con trai yêu quý trong suốt bao nhiêu năm wa.

“Tại sao mình cũng là con ông ta mà ông ta mà ông ta không bao giờ nghĩ cho mình hết vậy. Tôi hận ông” suy nghĩ của nữ chủ.

“Mộ Mộ anh bà sắp về rồi hả” Viên Viên

“Sao vậy nhớ anh tui hả?” Khuynh ly

“Bà này kì wa” Viên Viên

“Tiểu thư xinh đẹp anh có thể mời em nhảy được không?” Hoàng Thiên Phúc

“Dạ được” khuynh ly

Sau khi kết thúc điệu nhảy “Em đi rửa tay một chút” khuynh ly

“Anh hai dạo e nhìn cậu ấy giống như chạy trốn anh vậy. Anh có làm gì cậu ấy không?” Viên viên nói nhưng không nghe được câu trả lời nào cả chỉ nhìn thấy bóng lưng anh mình đi ra ngoài vườn

“May wa mình trốn được anh ta rồi đúng là nam chính thật có sức hút” cô vừa chạy vừa nói

“Em chạy trốn ai vậy?” Thiên phúc

“Anh...anh... sao anh lại ở đây?” Khuynh ly

“Nhìn em giống như là em chạy trốn anh thế” thiên phúc

“Sao em lại phải trốn anh chứ” khuynh ly

“Phải vậy không?” Thiên phúc

Cô gạt đầu như già rồi

“Em nghĩ anh là con nít hả?. Lần đầu tiên em đến nhà anh là anh đã để ý em rồi. Anh thích em cho nên em đừng nghĩ sẽ trốn được anh.” Thiên phúc

Chưa kịp nói câu gì thì cô đã bị đôi môi ấm áp ngăn chặn không thể hít thở được. Cô cố gắng đẩy ra nhưng không được. Cô chỉ cảm thấy được bàn tay của anh ta chạm vào lưng mình rồi sau đó từ từ dời xuống hông mình xoa nắn. Còn đôi bàn tay khác cũng không an phận xoa ngực cô.

“Ừ... ừ... ừ”

Tiếng rên rỉ như thuốc trợ tình cho người đàn ông

“Khuynh ly con đâu rồi” mẹ Mộ

Nghe thấy tiếng gọi của mẹ cô đẩy người đàn ông ra chạy ra ngoài.

Hoàng Thiên Phúc đồ chết tiệt anh dám cướp nụ hôn đầu của tôi. Tại sao anh ta không dính lấy nữ chủ nhỉ.

“Ly ly con sao zay” mẹ Mộ

“Con không sao. Mìh về thôi mẹ ” khuyh ly

“Hôm nay đến đây thôi con mèo nhỏ của tôi” suy nghĩ của tên đàn ông nào đó thỏa mãn khi cướp nụ hôn của người khác.

7. Chương 6

“Nghe nói gì chưa?” Hs A

“Có gì hot” HsB

“Nghe nói hôm nay có giáo viên thực tập mới đó. Đẹp trai lắm” HsC

“Thiệt không đó!” HsD

“Mộ Mộ tối nay wa nhà tui ngủ chung với tui đi!” Viên viên

“Sao thế?” Khuyh ly

“Anh tui sáng nay đi công tác rồi. Tuần sau mới về” Viên viên

“Dk rồi tối tui sẽ wa” khuyh ly

“Yearrrrtr” viên viên

“Hôm nay lớp chúng ta hân hoan chào đón thầy giáo mới” giáo viên

“Xin chào các bạn. Tôi xin dk giới thiệu tôi là Hoắc Khải Minh sẽ làm giáo viên trog học kì này” Khải Minh

“Tôi sẽ đề nghị em Mộ Khuyh Ly làm lớp trưởng trog học kì này có ai có ý kiến gì không?” Khải Minh

“Dạ không?” Đồng thanh

Mặc dù là nữ phụ nhưng cô nữ phụ này học rất giỏi lun đứng đầu trog các cuộc thi

“Hoắc Khải Minh hình như là nam chính thì phải. Sao mih cứ gặp rắc rối hoài vậy?” Suy nghĩ của khuyh ly

“Tôi nhìn thấy em rồi thiên thần àk!” Khải Minh

8. chương 7 (h)

“Hôm nay tụi mih nhậu một bữa xả lã đi mai anh mih về rồi!” Viên viên

“Ok” khuyh ly

Sau một hồi ăn uống no say

“Viên viên cậu đâu rồi” khuyh ly

“Mìh đây. Sao mih thấy chóng mặt wa. Thấy hai Mộ Mộ lun!” Viên viên

“Hehehe”khuyh ly

“Mìh nói thật là mih thấy anh hai mih để ý cậu lắm đó” viên viên

“Cậu đừng giỡn mà” khuy nh ly

“Mih nói thật đó. Thôi mih lên phòng trước đây” viên viên

“Um cậu lên trước đi. Mih dọn xong rồi sẽ lên” khuy nh ly

Sau khi dọn xong cô bước lên phog nhưng cảm thấy chóng mặt wa nên vào nhằm phòng của Thiên Phúc.

“Mệt quá đi mất ” thiên phúc bước vào phòng bật đèn lên thì nhìn thấy trog phòng có một bóng dáng nhỏ đang nằm trên giường

“Tắt đèn đi để cho tui ngủ” Khuy nh ly

“Đk thôi con mèo nhỏ của tôi. Cái này là em tự đưa dê vào miệng cạp đó” thiên phúc

Anh bước nhanh về phía cô cởi đồ của cả hai ra

“Em dám uống rượu hả?” Thiên phúc

“Kệ tui” khuy nh ly

Anh hôn sâu cô. Tay thì xoa nắn ngực cô. Sau đó liếm chung quanh

“Ư ư” tiếng rên rỉ khắp phòng

“Thích không” thiên phúc

“Đừng mà. Đừng.... đừng...” khuy nh ly

“Hưởng thụ đi nào con mèo nhỏ” thiên phúc

Sau khi ăn xong phần trên anh cúi xuống phía dưới tách hai chân cô ra nhìn vào u cốc bí mật. Đưa một ngón tay vào trước

“Ahhhhhhh đừng đau” khuy nh ly vừa nói vừa rên rỉ

“Em sẽ thích ngay thôi” anh nói nhưng không ngừng lại động tác càng ra vào nhanh hơn sau đó thêm một ngón tay vào nữa.

“Đúng là con mèo nhỏ mẫn cảm mà ướt đến vậy rồi sao?” anh nói xong thì đưa chiếc lưỡi vào hút sạch mật ngọt trog đó.

9. Chương 8(h)

” ư ư... ư...huhu... đừng mà tha cho tôi đi” khuy nh ly

“Thích khong?” Thiên phúc

“Thích” khuy nh ly

“Ngoan” thiên phúc

Anh coi quần xuống giải thoát cho con cự long đang kêu gào nãy giờ ra đưa vào mật huyết.

“Aaaaaaaa ra đi đau quá hu...hu”

“Em ráng chịu chút đi anh thương” mặc dù không mún cô bị đau nhưng ang lại cảm thấy rất thoải mái

Sau khi thấy cô đã bớt đau anh tăng tốc độ chạy nước rút.

“Chậm thôi”

Anh không quan tâm tới lời nói của cô mà vẫn tăng tốc. Sau đó phun hết tất cả vào trong

Sau đó anh lật người cô lại tiếp tục cuộc chiến mới. Đêm vẫn cứ tiếp diễn như thế. Khuy nh ly hôn mê từ bao giờ không bit

“Mih đang ở đâu vậy ta. Sao mih không nhúc nhích dk nè. Đau quá. Mà tay của ai đây” nhìn sang bên cạnh cô nhận ra đó là Hoàng Thiên phúc

“Sao anh ở đây?” Khuynh ly

“Phòng anh ở đây mà” thiên phúc

Nghe dk câu trả lời của anh cô thấy mih đang không mặc đồ

“Tôi... anh...aaaaaaa” coi vừa la vừa kéo chăn lên để che

“Anh thấy hết rồi còn che gì nữa” anh ôm cô vào ngực

“Buông tôi ra sao anh có thể làm như vậy ummmm” chưa để cô nói xong anh đã hôn cô. Tiếp tục bài tập thể dục buổi sáng

“Đừng mà tôi không mút nữa đâu. Làm ơn” khuynh ly kêu la nhưng không có tác dụng gì với con thú hoang động dục buổi sáng này cả

“Ngoan cho anh đi” nói rồi anh lại chặn miệng cô lại. Xuân sắc đầy phòng.

10. Chương 9

“Mộ mộ cậu ở đâu thế?” Viên viên sáng dậy mà không thấy cô đâu cho nên gọi điện tìm

“Nhà mih có việc cho nên mih về trước.” Khuynh ly

“Um vậy thôi. Byee” viên viên

“Sao em không nói cho con bé biết là mih đang ở trong phòng anh” thiên phúc

“Anh tránh ra đi” khuynh ly

“Em là của anh. Em tắm đi rồi anh chở em về nhà” thiên phúc

Trogl phòng tắm cô thấy người con gái da trắng như tuyết có đầy

những vết dâu tây xanh tím. Giữa đùi còn có dòng dịch trắng chảy ra.

“Hôm nay bạn học Khuynh ly có thể phụ thầy một chút việc dk không?” Hoắc Khải Minh

“Dạ dk ra về em sẽ vào phòng thầy” khuynh ly

“Chiều nay bà về trước đi nhah!” Khuynh ly

“Ồm vậy thôi tôi về trước” Viên viên

Sau khi vào phòng cô giúp thầy giáo đánh máy, nhập điểm. Qua một hồi coi ngủ quên mất. Còn Khải Minh chỉ việc ngồi ngắm cô từ trên xuống dưới “thiên thần của lòng anh. Anh thích em từ nhỏ rồi, chắc em không nhớ anh đâu. Nhưng anh nhớ rất rõ hồi nhỏ emwa nhà anh dự tiệc. Lúc đó anh đang ngồi trên ghế rất buồn vì ba anh không đến dự tiệc sinh nhật của anh. Nhưng em đã xuất hiện làm buổi tiệc hôm đó rất vui. Kể từ lúc đó anh đã bắt đầu để ý đến em.”

Khuynh Ly nghe thấy tất cả. Chợt cô đứng lên “xin lỗi nhà em tài xế đến rồi em xin phép về trước” .

Cô chưa kịp chạy ra thì đã bị kéo lại vì mất đà nên cô đã nằm trogl vòng tay của người nào đó. Mùi thơm bạc hà bay vào mũi cô. Cô vùng vẫy đứng lên nhưng không dk

“Anh... anh tránh ra đi” khuynh ly

” không buông anh biết em đã nghe thấy tất cả rồi đúng không?” Khải Minh

“Tôi... tôi không có nghe thấy gì hết” khuynh ly

”Anh sẽ cho em thời gian’ nói xong anh đặt lên trán cô một nụ hôn

11. Chương 10

Trên đường đi ra ngoài cô cảm thấy lòng mig thật rối bời nên đi lang thang ngoài đường để suy nghĩ. Ai ngờ đụng vào bức tường thật rắn chắc.

“Xin lỗi tôi không cố ý” khuynh ly

“Nèk bộ cô bị đuôi hả? Đường rộng như vậy mà không thấy hả?” Cấn Thành

“Tôi xin lỗi anh rồi mà. Anh còn mún gì nữa.” Khuynh ly

“Đây là trò mới của cô hả” Cấn Thành

“Trò chơi mới gì? Mà anh là ai?” Khuynh ly

“Cô chơi trò mất trí nhớ với tôi hả?” Cấn Thành

“Đúng là đồ điên mà” khuynh ly quay người bỏ đi

“Cô... cô” Cấn Thành

“Hôm nay mih ra đường không xem lịch hay sao vậy trời” khuynh ly

“Mom ơi con đói bụng quá!” Khuynh ly

“Ly ly nhìn trên tv kìa. Con nhận ra nó không. Em họ con đó” bà Mộ

“Dạ không. Ca sĩ hả mẹ. Con thấy mặt quen quen” khuynh ly

“Nó là Mộ Thừa Minh đó. Hồi nhỏ hai đứa hay chơi chung lắm mà.” Bà Mộ

“Kệ đi mom con đói bụng lắm rồi” khuynh ly

“Dk rồi mih đi ăn cơm thôi công chúa của mẹ” bà Mộ

“Con mời mẹ vô ăn cơm ăh” Phan Mộng Liên

“Ai là mẹ cô. Coi nên nhớ bổn phận của mih khi ở trog căn nhà này” bà Mộ

“Dạ con xin lỗi” Mộng Liên

“Mẹ con mún đi thăm ông bà ngoại” khuynh ly

“Thế cũng dk. Khi nào con đi” ông Mộ

“Dạ ngày mai” khuynh ly

“Nhớ chăm sóc cho chính mih đó” bà Mộ

12. Chương 11

Nhà ngoại của cô là nhà quý tộc Nhật Bản. Mẹ cô là con út trog nhà trên bà còn có hai người anh trai cho nên mẹ cô dk xem như là công chúa mà yêy thương.

“Xin hỏi cô mún kiếm ai?” Bảo vệ

“Tôi mún thăm người thân là nhà ông Nam Cung”khuynh ly

“Dạ xin chờ một chút” Bv

Sau 15’ có một người đàn ông đi về phía cô

“Xin hỏi tiểu thư có phải là Mộ Khuynh Ly không?” Người đàn ông

“Phải. Chú là...” khuynh ly
 “Tôi là quản gia của nhà Nam Cung. Giờ tôi sẽ đưa cô vào” quản gia
 “Vậy làm phiền chú” khuynh ly
 “Tiểu thư gọi tôi là bác 2 dk rồi” bác 2
 “Dạ dk” khuynh ly
 “Ông ngoại, bà ngoại con nhớ hai người quá đi mất” khuynh ly
 “Con mèo nhỏ sao giờ mới sag thăm ông bà” bà ngoại
 “Tại vì con bận quá. Giờ con rảnh rồi nè” khuynh ly
 “Ngoan bà thương” bà ngoại
 “Mọi người đâu hết rồi ạ” khuynh ly
 “Hai cậu con thì đi làm con bọn nhỏ thì đi học hết rồi. Chịu tụi nó về. Con lên phòng nghỉ đi” ông ngoại
 “Dạ vậy con xin phép” khuynh ly
 “Mộ mộ mih đi chơi đi” viên viên
 “Không dk tui sag Nhật thăm ông bà tui rồi” khuynh ly
 ” vậy sao không nói cho tui biết” viên viên
 “Xin lỗi mờ. Đừng giận tui rui sẽ mua quà cho bà” khuynh ly
 “Vậy thì được” viên viên
 “Ông bà ơi tui cháu về rồi nè” một đám con nit khoảng 14-15 tuổi
 ” lớn rồi mà cứ như con nit ngồi im coi” ông
 ” ông dữ quá. Bà ơi bà” một bé gái nhõng nhéo

13. Chương 12

“Ông này tui nó còn nhỏ mà. Ngoan nha cháu” bà
 “Cháu biết bà thương cháu nhất” bé trai
 “Tiên sư nhà mày” bà
 “Bà cứ chùi nó riết nó hư” ông
 ” kệ tui cháu tui tui chùi” bà
 “Chau nghe bảo vệ nói nhà mih có khách hả bà” thanh niên
 “Um con bé khuynh ly đó mà. Nó mới sag. Mấy đứa còn nhớ nó không?” Bà
 “Dạ nhớ chị ấy đâu rồi bà” bé gái
 “Con bé ở trên phòng khách đó” bà
 “Ai ở trên phòng khách thế mẹ?” Người đàn ông trung niên
 “Khuynh ly mới sag” ông
 “Àh vậy giờ nó lớn lắm rồi hả mẹ” Nam Cung Hoài Viễn(cậu lớn)
 “Con bé dễ thương lắm” bà
 “Ai dễ thương vậy bà” khuynh ly bước từ trên cầu thang xuống

“Cháu chứ ai” bà

“Con bé này lớn thật” Nam Cung Hoài Nam (cậu nhỏ)

“Chị ... chị còn nhớ em không” bé gái

“Còn em nữa” bé trai

Bé gái là con của cậu lớn tên Nam Cung Huyền Huyền. Còn bé trai con của cậu nhỏ tên Nam Cung Lãnh Hàn. Còn chàng thanh niên con của cậu lớn anh họ tên Nam Cung Lãnh Dạ và em trai sinh đôi Nam Cung Lãnh Dịch

“Nhớ đương nhiên chị phải nhớ hai đứa quỷ linh tinh này rồi” khuynh ly

Gặp mặt xong người thân cô lên phòng nghỉ ngơi để ngày mai có hơi sức đi chơi

“Tháp Tokyo ở đâu vậy trời. Sao mih tìm này giờ không thấy” khuynh ly

”Ôi người đẹp có cần tôi giúp gì không? Người lạ

“Không cần, cảm ơn” khuynh ly

“Em đừng từ chối. Hay là đi chơi với bọn anh đi em” côn đồ

“Cút đi” khuynh ly

“Khi tức giận trông em quyến rũ hơn đó” côn đồ

“Anh tránh xa cô gái đó ra” có 2 người thanh niên khác xuất hiện ngăn tên côn đồ

“Mày là ai hả thằng kia” côn đồ

“Hoa Minh Thái” người thanh niên

“Dạ em xin lỗi” tên côn đồ chạy trốn

“Cô không sao chứ” Hoa Minh Bình

“Không sao cảm ơn 2 anh nhìu lắm”khuynh ly

“Không có gì” Minh Bình

“Cô không phải người Nhật phải không?” Minh Thái

“Phải tôi sag đây thăm người thân với lại đi du lịch lun” khuynh ly

14. Chương 13

“Có cần bọn tôi hướng dẫn cho không” Minh Thái

“Vây cũng dk. Cảm ơn nhìu” khuynh ly

Những ngày tip theo cô đi chơi rất vui vẻ.

“Tối nay tui mih đi chơi chỗ khác đi” khuynh ly

“Vây em mún đi đâu”Minh Thái

“Mấy anh biết nhìu chỗ hơn em. Anh quyết định dk rồi” khuynh ly

”Tối nay mih lên thuyền ngắm cảnh đêm dk không? Minh Thái

“Dạ dk” khuynh ly

“Woa chỗ này vừa mát, vừa đẹp. Em thích lắm!” Khuynh ly

“Mih ăn trước đi” Minh thái

Tại một chỗ khác trog góc phòng

“Phục vụ cho viên thuốc này vào ly rượu của cô bé kia cho tôi” người khác

“Dạ dk” phục vụ

“Em ngồi đây chút nhé bọn anh đi rửa tay ”Minh Thái

“Mấy anh nhớ về sớm nhé!” Khuynh ly

Sau khi bọn họ đi thì người phục vụ đi tới.

“Tiểu thư có cần tôi đổ thêm rượu cho cô hay không?” Phục vụ

“VẬY LÀM PHIỀN ANH” khuynh ly

Sau khi uống xong cô cảm thấy đầu óc thật choáng váng, nhưc đầu cô nghĩ đag có người đưa cô vào một gian phòng.

“Anh là ai vậy?” Khuynh ly

“Anh là ai cũng sẽ biết ngay thôi” người đàn ông

“Sao tôi cảm thấy nóng quá ” khuynh ly

“Em sẽ cảm thấy mát ngay thôi” người đàn ông

“Sao anh lại cởi đồ của tôi vậy?” Khuynh ly

“Tại em bảo em nóng cho nên anh cởi đồ giúp em” người đàn ông

Rầm rầm “mở cửa ra nhanh lên”

“Ai lai phá chuyện tốt của ông thế này” người đàn ông

“Thằng chó mày là ai hả. Cút đi” người đàn ông

“Mày dám đụng vào cô ấy hả?” MINH THÁI

“Chuyện gì vậy anh?” Đàn em

“3 thằng này phá chuyện tốt của tao mày xử nó cho tao” người đàn ông

“Mày dám đánh ai hả thằng kia” Minh Khê

“Dạ đại ca em không biết là anh. Em có mười lá gan cũng không dám đánh anh” đàn em

“Mag tên này về dạy dỗ tốt tên này đi” minh Khê

Lúc đi ra ngoài thì 2anh em gặp dk Minh Khê. Nhưng khi quay lại thì không thấy Khuynh ly nên cùng nhau đi kiếm. Cho nên bây giờ mới có màn này.

“Dạ thưa anh” đàn em

15. Chương 14(h)

“Khuynh ly em không sao chứ?” Minh Bình

“Um em nóng quá àh” vừa nói cô vừa cởi nốt quần áo còn lai ra. Khi nhìn thấy cảnh đó thì ba anh em sao có thể chịu nổi. Chỉ mún ăn cô ngay thôi

“Khuynh ly có cần tụi anh giúp em không?” Minh Thái

“Có giúp em đi” khuynh ly

“Dk thôi công chúa của tôi”ba người cởi đồ xong thì tới giường

Người thì hôn sâu, người thì xoa nắn hai ngực cô liếm chung quanh núm vú. Liếm chung quanh tai, lông mi cô. Còn người thì tách hai chân cô ra liếm từ đùi cô tới vùng đất thần bí, liếm xung quanh hạt le. Cô giật nảy mnh, rồi đưa ngón tay vào thụt ra thụt vô làm cô rên rỉ nhiều hơn. Nó chính là thuốc trợ tình cho người đàn ông.

“Ừm... um... aaaaaaa”

“Sướng không” Minh Bình

“Không nói đâu kì lắm” khuy nh ly

“Nói nếu không bọn anh không làm nữa” Minh Khê

“Sư... sướng lắm... huuhuu các... người ăn hiếp tôi” cô không nói dk thành lời

“Bọn anh đã làm em thích giờ tới lượt em” Minh Thái

Minh Khê đưa cự long lưỡi trước mặt cô.

“Em biết liếm kẹo không. Bây giờ hãy liếm nó giống kẹo. Ăn ngon lắm” minh Khê

Coi nghe lời liếm xung quanh, từ trên xuống dưới, liếm tinh hoàn. Nhìn thấy cảnh đó Minh Thái cầm hai tay của cô vuốt ve của mnh. Còn Minh Bình thì đưa trực tiếp vào u cốc

“Um sướng quá” 3 người rên rỉ thành tiếng

“Em không phải xử nữ.” Minh Bình nói lớn tiếng. Anh vừa dứt lời thì 2 người kia cũng rất tức giận

“Ai là người đầu tiên hả?” Minh Khê. Họ tức giận nên làm mạnh khiến cô đau.

“Đau... đau quá... huuuuhuu. Các người rút đi” khuy nh ly la hét mún đẩy họ ra nhưng không xi nhê gì.

Khi thấy cô khóc cơn tức của họ phai một nửa.

“Anh xin lỗi. Anh sẽ làm nhẹ. Em đừng khóc. Ngoan nghe lời thả lỏng ra đi em” Minh Bình

Khi thấy cô thả lỏng 3 người tìm cách trêu chọc cô.

“Um...tip. tục đi em. Em giỏi quá” Minh Thái

“Đúng rồi như vậy đó” minh bình

Khi nghe thấy tiếng rên rỉ của họ cô nghĩ họ đag rất khó chịu nên cố gắng hơn để trả thù họ vì lúc này làm cô đau.

Cô không biết họ tha cho cô khi nào cô hôn mê lúc tỉnh lại thì thấy họ vẫn còn đag trên người mnh.

16. Chương 15

Khi thức dậy cô cảm thấy đầu thật đau. Phía dưới bủn rủn cô thử nhấc chân lên nhưng không dk. Cô thấy có dòng nước chảy từ trên đùi xuống. Tự dưng có bàn tay của ai đó đag xoa nắn ngực cô. Khi nhìn sag cô thấy trên giường có 3ngươi đàn ông lạ

“Aaaaa mấy người là ai?”

“Sao vậy?” Minh Thái

“Mấy người vô liêm sỉ” khuy nh ly

“Hôm wa anh nhớ em thích lắm mà” Minh Khê

Khi nhìn những dấu vết trên người cô thì phía dưới của cả ba lại thức tỉnh.

“Aaa ” cô định chạy vào phòng tắm nhưng vừa bước xuống giường cô lại bị té vì wa đau.

“Em không sao chứ?” minh Bình chạy tới đỡ cô lên

“Kh cần anh lo. Cũng tại các người” khuynh ly

“Để bọn anh đưa em đi tắm”minh khê bế cô vào phòng

Nhưng cô vùng vẫy không cho

“Bọn anh hứa sẽ hk làm gì cả. Ok” minh thái. Sự thật đã chứng minh lời nói của đàn ông động dục vào buổi sáng không thể nào tin tưởng dk.

Sau ngày hôm đó cô trốn bọn họ như ma vậy. Cô mua vé máy bay trở về nước ngay lập tức. Có phải hay không do xuyên không mà nam chủ tại sao không ở cạnh nữ chủ mà lại đánh cô nhỉ.

Cô vừa bước ra cửa sân bay thì đã gặp ngay hai tên ôn thần đó là Hoắc Khải Minh và Hoàng Thiên Phúc. Cô nhắc chân lên định bỏ chạy thì đã có giọng nói gọi tên cô.

“Mộ Khuynh Ly em đứng lại đó cho tôi.” Thiên phúc

Cô chạy thẳng về phía đám đông phía trước cô nghĩ là có siêu sao hay sao mà người ta đag tụ tập đứng chờ đông nghet.

17. Chương 16

“Áaa cô kia đứng lại” ns1

“Cô ta đụng vào người anh ấy rồi kìa” ns2

“Đúng là hồ li tinh” ns3

Cô không ngờ mih chạy lại đụng trúng một người.

“Aaa tôi xin lỗi” khuynh ly

“Khuynh ly chị chạy đi đâu vậy?” Người mà khuynh ly đụng trúng

“Chúng ta có quen nhau hã?” Khuynh ly

“Chị không nhớ tôi” người đó

“Tại sao tôi lại phải nhớ?” Khuynh ly

“Chị...” chưa kịp nói đã có người chen vào

“Mộ khuynh ly để xem em chạy đường nào?” Khải Minh

“Chị quen họ hã?” Người đó

“Cậu là ai?” Thiên phúc

“Mộ Thừa Minh” cậu trả lời

“Thì ra cậu là em họ tôi” khuynh ly

” giờ chị mới nhớ ra sao?” Thừa minh

“Em đi theo tôi nhanh lên. Tôi có việc mún nói” khải minh

“Không tôi không đi. Cậu chở tôi về nhà đi” khuynh ly

“Ok chị của tôi” thừa minh

“Cậu đi đâu về vậy?” Khuynh ly

“Tôi đi lưu diễn về” thừa minh

“Cậu phải gọi tôi là chị chứ!” Khuynh ly

“Chị mơ hã? Có phải anh họ sắp về rồi không?” Thừa Minh

“Um cậu có đi chung với tôi không?” Khuynh ly

“Dk hôm đó tôi sẽ đi đón chị. Bye” thừa mình

“Anh con ngày mai về rồi. Ba mún tổ chức một bữa tiệc chào đón nó” ông Mộ

“Cho con chuẩn bị đi” khuynh ly

“Dk nhớ làm cho tốt đó” ông Mộ

“Ba phải tin con chứ” khuynh ly

Căn nhà lun có tiếng cười hạnh phúc còn ở nơi nào đó.

“Ngày mai anh trai cùng cha khác mẹ của mih sẽ về. Mih sẽ tìm cách quyến rũ anh ta để anh ta đuổi các người ra khỏi nhà. Hahaha” Phan Mộng Liên

18. Chương 17

“Aaaaaa nhìn hai người kia đi đẹp trai quá bà con ơi!” N1

“Ra xin số đi” N2

“Sao anh hai lâu ra thế nhỉ?!”

“Em đợi chút đi em” đáng lẽ sáng nay cô đã hẹn với em họ siêu sao đi chung ai ngờ cô chị gái nữ chủ cũng đòi đi theo. Cô ta nói nhieu quá nên ba cô bắt cô phải cho cô ta đi theo. Không biết cô ta có âm mưu gì hay không.

Không đợi cô ta nói xog thì ở phía cửa có hai bóng dáng cao ngất bước ra.

“Anh hai” phan Mộng Liên

“Em gái cậu hả? Sao không giống như trog hình cậu cho mih xem thế?” Lý Minh Huy con trai của bạn ba cô cũng là bạn thân của anh trai cô.

“Cô ta là ai tôi đâu có bit?” Mộ Thừa Văn

“Vậy sao cô ta gọi cậu là anh hai” minh huy

“Ly ly em gái nhỏ của anh. Em có nhớ anh không?” Thừa Văn không thềm trả lời cậu ta mà đến nhanh chỗ thiên thần đang đứng sau lưng người vừa mới gọi anh là anh hai. Làm cho cô ta quê một cục.

“Hức hức honey em nhớ anh nhieu lắm. Sao lâu wa anh không về thăm em?” Cô làm nũng với người anh trai lâu ngày không gặp

“Em yêu sao anh không nhớ em chứ. Anh ăn khôg ngon, ngủ khôg yên vì nhớ em đó” anh ôm cô vào lòng. Hôn lên trán cô làm cho phơi đi sự nhớ thương bao lâu nay.

“Khụ khụ anh họ yêu quý. Cứ mỗi khi nhìn thấy chị ấy là anh không nhớ tới người xung quanh lun” Thừa Minh

“Em ghen tị hả?” Khuynh ly

“Hứ ai thềm” thừa mình

“Chào em anh là Lý Minh Huy chắc em có nghe chú nói về anh rồi có phải không?” Minh huy

“Dạ chào anh rất vui dk gặp anh ” khuynh ly

“Đây là em cậu vậy cái tảng đá đứng đằng kia là ai vậy?” Minh Huy

“Cô ta là ai vậy Ly Ly” Thừa Văn

“Con riên của ba. Em gái cùng cha khác mẹ của anh đó” Thừa Minh

“What?” Minh huy

“Thôi kệ cô ta đi. Mìh về nhà thôi anh” khuynh ly

“Anh ơi chờ em với” phan mộng liên

“Sao cô ta dai thế nhỉ?” Minh huy

19. Chương 18

Buổi tiệc tối đó diễn ra vô cùng náo nhiệt. Ông bà Mộ đã đưa công ty cho các con quản lý còn hai vợ chồng già thì ra nước ngoài hưởng tuần trăng mật. Trog căn nhà đó chỉ có 2anh em, Minh Huy, Thừa Minh vì không thích ở khách sạn và nữ chủ.

Sáng hôm sau là một ngày mới bắt đầu với tất cả mọi người.

“Em yêu ăn sáng nhanh lên hôm nay anh sẽ trở em đi học sau đó sẽ đến cty” Thừa Văn

“Anh chở em đi với” nữ chủ

“Tôi không thích người lạ ngồi xe mìh”

“Em đâu phải người lạ. Em là em gái anh mà”

“Đó là do cô nghĩ còn tôi thì không”

“Anh em xog rồi mìh đi thôi” cô không đợi cô ta nói tip đã kéo anh mìh đi

Tối trường cô đang tính mở cửa xuống xe thì anh nắm tay cô lại

“Sao thế ạh”

Anh không nói mà chỉ vào má mìh. Chụt chụt cô quay sag hôn vào hai má anh. Sau đó cô chạy vào lớp. Nhưng cô lại không biết có người vui vì nụ hôn đó còn có người đứng trên sân thượng nhìn thấy hết đôi mắt lóe ra tia lửa khi thấy cảnh tượng đó.

“Em khuynh ly mấy ngày em nghỉ có bài kiểm tra. Cho nên sau giờ học em hãy sag phòng tôi để làm lại dk chứ” thầy giáo

” dạ dk thưa thầy” khuynh ly

Sau khi vào phòng cô gọi điện thoại cho anh trai khỏi cần tới đón. Cô mỉm cười rất vui không như khi ở bên cạnh anh khiến cho ngọn lửa trog lòng anh cháy rừng rực. Muốn giết chết ngay người mà cô đã nói chuyện.

“Em uống miếng sữa đi” anh đưa cho cô cốc sữa mà anh vừa mới cho thuốc vào.

“Dạ em cảm ơn” cô vui vẻ uống mà không bit gì cả.

20. Chương 19 (h)

Sau khi làm xog bài kiểm tra trog thời gian 45’ cô đang định đứng lên đi về. Vừa nắm lấy tay cầm cô đã bị một đôi tay kéo ra sau làm cô té vào lòng ngực ấm áp sau lưng.

Cô cảm thấy cả người như mất đi sức lực. Cô còn tỉnh nhưng lại không thể cử động đk. Cô nhớ ra là do mình uống ly sữa đó. Cô tức giận quay sang nhìn người đàn ông đang nhìn mình. Anh cầm tóc cô lên hôn nó rồi vùi đầu vào cổ cô ngửi mùi thơm do cơ thể cô tiết ra.

Anh lấy đầu lưỡi mình liếm chung quanh tai cô. Còn bàn tay luồn vào trong áo sơ mi, áo ngực vuốt ve đôi núm hoa mềm mại. Anh hôn lên làn môi anh đào xinh đẹp của cô.

Anh cởi áo cô ra giải thoát ngực cô khỏi sự bó buộc khó chịu. Anh ngậm lấy vú cô, vừa cắn vừa liếm nó làm cho cô rên rỉ nhiều hơn.” Ừ... ừ... a...a...aaaa” cô thở dốc liên tục.

Một bên xoa ngực, môi anh hôn lên bụng cô còn bên tay kia thì xoa nhẹ lên lông tơ ở phía dưới sau đó xoa hai bên mép. Anh đưa ngón tay vào đưa ra đưa vào, nhưng anh lại cảm thấy không đủ nên đưa thêm một ngón tay nữa vào.

Anh cho máy trứng rung vào trong âm đạo của cô rồi bấm nút.

“Um... ừ... aaaa” sau một hồi cô đạt tới cao trào. Anh đưa lưỡi vào thụt ra vào làm cô rên rỉ nhiều hơn

“Cầu xin... anh... cho... tôi đi”

“Em muốn gì nói đi anh cho”

“Tôi muốn... cho tôi...”

“Em không nói thì sao tôi biết”

21. Chương 20(H)

Cô bất chấp sự ngại ngùng mà nói rằng mình muốn anh.

“Em phải làm cho anh sướng trước thì anh mới thỏa mãn em”

Nói xong anh đưa cô dương vật mình. Tạo thành kiểu69. Không bao lâu cô lại tới cao trào. Anh rút dương vật từ trong miệng cô ra mà thay vào đó lại đưa vào âm đạo.

Anh nhấp từ từ sau đó thành nhanh khiến cho cô theo không kịp.

“A...a....a nhanh quá chậm thôi”

Nhưng anh ta không có chậm lại mà còn nhanh hơn.

Anh ta thử đủ các loại tư thế khác nhau. Và rất nhiều nơi như phòng tắm, trên giường sofa, cửa sổ. Anh ta cứ như con thú hoang không bao giờ ăn no cứ muốn cô hết lần này tới lần khác không để ý tới sự khó khăn cầu xin của cô.

Cô không biết anh ta làm bao nhiêu lần và cô hôn mê tự bao giờ. Nhưng cô biết đêm nay rất dài. Anh ta cứ bắn liên tục vào bên trong cô mà không sợ cô có thai.

Tại nhà cô 3 người đàn ông rất lo vì không thể liên lạc đk cho cô. Lúc nửa đêm có video gửi tới cho họ đó là hình ảnh của cô và anh ta. Khi xem xong 3 người rất tức giận. Sau khi làm xong anh ta còn quay phim lại gửi nó cho họ. Khi tỉnh lại nếu biết chắc cô sẽ nhục nhã đến chết mất.

22. Chương 21

PHIÊN NGOẠI VỀ MỘ THỪA VẤN

Khi em sinh ra tôi lun coi em là em gái bé bỏng, cần được bảo vệ.

Càng ngày em càng trở nên xinh đẹp y như thiên sứ. Khi nhìn thấy em có bạn trai.

Không hiểu sao tôi cảm thấy ngực mình rất đau. Em cười nói vui vẻ với hắn khiến cho tôi ngày càng tức giận.

Tôi bit mình là anh em nên sẽ không có kết quả nào đâu nhưng tôi không cam tâm vì sao lại như thế.

Tôi đã tìm mọi cách, dùng mọi thủ đoạn hèn hạ để buộc hai người phải chia tay. Lần nào cũng thế.

Nhưng lý trí còn lại đã nói với tôi rằng mình là hai anh em nên tôi phải từ bỏ ý nghĩ xấu xa đó. Nên tôi chọn cách trốn chạy.

Tôi nghĩ nếu không gặp em, thử quen người mới thì có thể quên được em thế là tôi đã đi du học.

Nhưng tôi đã sai lầm, tôi không thể quên được em mà càng ngày càng nhớ em hơn.

Vì thế tôi đã quay trở về tiếp quản cty làm mọi cách để ở cạnh em.

Nhưng cái đêm em không về nhà tôi rất sợ. Tôi nghĩ mình sẽ phá hủy thế giới này nếu không tìm thấy em.

Khi tôi nhìn thấy một người lạ gửi cái video đó. Xem xong tôi thấy người mình vừa nóng vừa tức khi thấy em nằm dưới thân người đàn ông khác mà rên rỉ.

Tôi cũng mún làm như thế và giết chết cái tên đàn ông đó.

Tôi mún nhanh chóng tìm thấy em. Không cho em thoát khỏi tôi nữa chúng ta sẽ ở bên nhau.

Mặc kệ người khác nói gì nhưng tôi không quan tâm. Tôi chỉ mún ở cạnh em thôi dù cho 2 ta có phạm vào trái cấm.

Tình yêu của tôi. Trái tim của tôi lun ở bên em. Không bao giờ rời xa nhau cho đến khi tôi chết. I love you thiên thần của tôi. Tình yêu của tôi.

23. Chương 22

“Um đây là đâu thế nhỉ, sao mình lại ở đây. Mình nhớ là hôm wa mình vào phòng để làm bài kiểm tra sau đó...” cô cố gắng nhớ lại mọi thứ. Cô không ngờ hắn là một người thầy giáo mà lại có thể hèn hạ như vậy.

CẠCH tiếng cửa mở ra. Một người đàn ông bước vào.

“Em tỉnh rồi hả?” Khải Minh

“Hứ”

“Em còn giận hả?”

“Tôi không ngờ thầy là thầy giáo mà lại như thế”

“Bởi vì tôi yêu em. Khi nhìn thấy em hôn người khác ở trên xe tôi nghĩ phải làm mọi cách để em ở cạnh tôi. Cho nên tôi mới làm như vậy” khi nhớ lại anh vẫn rất tức giận.

“Anh nói cái gì thì tôi cũng không quan tâm. Đây là đâu?”

“Nhà tôi. Kể từ hôm nay em phải ở lại đây với tôi”

“Tôi không mún. Anh cho tôi về nhà đi.” Cô khóc lóc cầu xin anh ta. Mặc dù nhìn thấy cô khóc lòng anh rất đau nhưng anh không thể để cô rời xa mình đâu.

“Em vẫn là ngoan ngoãn ở lại đây đi. Bây giờ tôi có việc nên ra ngoài. Tôi sẽ về sớm. Nếu cần cái gì thì cứ gọi người giúp việc” anh quay người ra ngoài hôn lên trán cô.

“Anh.... anh... anh...” cô ném gối nhưng không trúng anh mà trúng cửa.

Cô xoay người vào phòng tắm. Sau khi tắm xong cô mở cửa tủ quần áo ra. Woa trog đó toàn là những bộ quần áo dk thiết kế mới ra với cái giá trên trời mà hần ta lại mua đủ bộ sưu tập lun.

Cô nghĩ chắc hần ta hay mag nhieu người phụ nữ về hay sao mà nhieu đồ thế.

Khi thử cầm chiếc đầm trắng lên tính mặc thì nhìn vào trog gương người cô toàn những vết hôn nên cô đành từ bỏ.

Cô kiểm bộ đồ kín mặc vào. Cô bước xuống nhà. Thì đã có người chạy tới chào cô.

“Xin chào tiểu thư. Tôi là quản gia của căn biệt thự này. Có thể gọi tôi là chú hai.”

“Dạ chào chú. Chú đừng gọi con là tiểu thư chú cứ gọi con là khuynh ly dk rồi” cô có hao cảm với người quản gia này vì sự từ ái toát ra từ người ông ta.

“Nhưng thiếu gia sẽ tức giận.” Ông cũng rất thích người con gái này. Đây là lần đầu tiên thiếu gia đưư bạn gái về nhà. Ông có thể thấy dk thiếu gia rất quan tâm tiểu thư này.

“Con đói bụng quá chú có gì ăn không?”

“Khuynh ly xuống phòng bếp đi đồ ăn đã chuẩn bị xog hết rồi”

“Kiếm dk con bé chưa?” Thừa văn

“Dạ chưa có tin tức gì của tiểu thư thừa thiếu gia” vệ sĩ

“Đồ vô dụng. Có một người mà không tìm dk nữa là sao. Tôi không cần bit nếu các người khôg tìm dk thì các người biết tay tôi” anh rất tức giận

“Dạ thưa thiếu gia” vệ sĩ

“Thiên thần của anh em đang ở đâu” anh nói trog sự sợ hãi vì nếu khôg tìm dk cô anh sẽ điên mất.

24. Chương 23

PHIÊN NGOẠI VỀ HOẮC KHẢI MINH

Kể từ khi sinh ra anh nghĩ mình rất hạnh phúc khi có đầy đủ cha mẹ. Cuộc sống gia đình rất hạnh phúc.

Nhưng khi anh dk 10 tuổi thì người mẹ anh lun tôn trọng, yêu quý lại bỏ hai cha con anh đi. Kể từ đó ba anh trở nên cực kì nghiêm khắc dạy anh làm sao để sau này có thể trở thành người kế nghiệp của ông.

Anh rất hận người đàn bà đó và thương cha anh thế nên anh cố gắng hoàn thành mọi việc xuất sắc để cho ông vui mừng.

Trog một lần thâm tóm băng đảng. Anh bị trúng vết chém ngay lưng.

Anh chạy tới một chỗ hoang vắng. Anh té xỉu. Khi tỉnh lại anh thấy một con nhóc đang ở bên cạnh mình.

Cầm trog tay bông, băng giúp anh cầm máu. Sau một thời gian dk chăm sóc anh đã khỏe lại và dần tốt hơn.

Anh sợ sẽ có người kìm anh và trả thù cô bé đó nên anh ra đi. Anh dùng thời gian nhiều năm để kế thừa tổ chức của cha anh. Anh làm cho nó trở nên lớn mạnh hơn vì anh biết anh phải làm thế để có thể bảo vệ những người anh yêu quý.

Sau một lần tình cờ anh lại gặp lại cô nhóc đã chăm sóc anh. Giờ đây cô nhóc mập mạp ngày xưa đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp. Làm đàn ông thì chắc chắn sẽ thích cô.

Lúc đầu anh chỉ mún báo đáp coi vì cứu mih nhưng sau đó anh cho người theo dõi cô. Nhìn cô trong những tấm hình lúc cô vui, buồn, khóc, đau khổ anh lại mún mih trở thành người chia sẻ cho cô tất cả mọi thứ trong cuộc sống.

Anh không biết từ khi nào mà anh đã yêu cô. Nếu không nhìn thấy cô anh sẽ rất nhớ cô.

Vì vậy anh đã đóng giả thành thầy giáo để có thể ở cạnh cô nhiều hơn.

Khi anh nhìn thấy cô ở trên xe hôn người đàn ông khác anh vừa đau vừa tức nên anh đã hạ thuốc cô. Biến cô trở thành của mih thù anh mới an tâm.

Anh đã bắt cô ở lại nhà mih. Anh sẽ không bao giờ để cô thoát ra khỏi tay anh đâu.

Nhưng sau này anh mới bit không phải chỉ có mih anh yêu cô mà còn nhiều người đàn ông khác nữa.

Anh không hi vọng nhiều mà chỉ mong trong tim cô có một chỗ trống dành cho anh dù chỉ một ít.

Anh muốn lun bảo vệ cô, lun làm cho cô vui hơn, giữ mãi nụ cười trên môi cô.

Anh sẽ mãi mãi yêu cô cho đến khi anh chết.

25. Chương 24

“Thiếu gia cậu đã về” chú 2

“Khuynh ly đâu ạ” Khải minh

“Hồi này cô ấy xuống ăn tối. Sau đó đi ra vườn tham quan rồi” chú 2

“Kệ cô ấy đi tôi lên thư phòng làm chút việc” Khải minh

“Không ngờ khu vườn này rộng thế. Đi bao giờ mới hết” cô đang đi tham quan xung quanh. Tìm hiểu môi trường để xem có trốn dk hay không.

Nhưng làm cô thất vọng là xung quanh căn biệt thự này toàn là hệ thống an ninh, camera, còi báo động. Làm cô không thể trốn dk.

“Em tham quan hết chưa. Có thích không? Nếu không thích anh cho người sửa lại.” Khải minh bỗng từ đâu tự nhiên xuất hiện trước mặt cô.

Làm cho cô hết hồn, cứ tưởng ma chứ.

“Sao anh lại xuất hiện lù lù sau lưng tôi thế hả? Anh cố tình phải không?” Cô giật mih

“Anh xin lỗi, anh không phải cố ý. Em đừng giận. Có cần anh đưa em đi tham quan không?” Anh nói với vẻ mặt áy náy nhìn cô.

“Thôi khỏi tôi mệt rồi tôi về phòng trước đây” cô ngoảnh mặt đi không quan tâm tới anh ta

Cô vào phòng liền cầm bộ đồ ngủ tiến vào phòng tắm. Sau khi tắm xong cô bước ra thì thấy anh ta đang nằm trên giường cầm quyển sách trên tay. Đeo kính bên cạnh cái bàn là một ly rượu.

“Sao anh ở đây?”

“Đây là phòng của anh mà”

“Vậy tôi ra phòng khác ngủ”

“Em ngủ chung với anh đi. Anh hứa sẽ không đụng đến em dk không?” Nhìn vẻ mặt bi thương, buồn rầu của anh ta cô cảm thấy không nổi.

Nên cô không nói gì hết lên giường đắp chăn đi ngủ không quan tâm tới vẻ mặt ngu ngơ của anh ta.

Sau khi nằm xuống cô đã không thấy dk vẻ mặt tươi cười ngu ngốc của anh cứ như đứa trẻ dk cho kẹo vậy.

Sáng sớm khi thức dậy cô đã thấy người đàn ông bên cạnh vẫn còn đang ngủ. Cô nhìn kĩ vào anh ta, cô công nhận hẳn ta đúng là mỹ nam hiếm có. Đúng là nam chủ mà nếu không có nhan sắc thì sao nữ chủ để ý chứ.

“Thấy anh đẹp không?” Cô không biết anh ta dậy từ khi nào nữa. Giọng nói của anh làm cho cô giật mình.

“Tự mình khen mình. Sáng rồi anh không đi làm hả?” Cô hỏi anh ta.

“Anh muốn dành cả ngày hôm nay để ở cạnh em. Với lại công việc của anh cũng đâu phải là giáo viên đâu. Chỉ vì mún gặp em nên anh mới trở thành thầy giáo đó chứ!” Anh thật lòng trả lời cho cô biết.

“Vậy anh làm gì?” Câu nói đó của anh khiến cho cô xao xuyến. Có lúc cô thử nghĩ mình có nên tiếp nhận anh ta hay là không. Bởi vì cô chưa thể xác nhận dk chính con tim của mình.

Cô sợ nếu mình tiếp nhận anh ta xong rồi anh ta yêu nữ chủ rồi lại hành hạ, trả thù cô giống như trong truyện thì sao.

”Bây giờ anh không thể nói cho em biết dk. Sau này rồi em sẽ hiểu anh.

26. Chương 25

Sau khi ăn sáng xong anh ta đưa cô đi dạo hết căn biệt thự. Cô không ngờ nó lại rộng lớn đến thế. Ở trong vườn thế mà lại có một cái sở thú có: cọp trắng, sư tử, chó săn, nhiều loại động vật đang có nguy cơ tuyệt chủng khác nữa.

Anh ta dành những điều tốt đẹp khác nữa cho cô. Cô rất thích mỗi khi ở cạnh anh ta tìm cô đập rất nhanh.

Cô không biết có phải mình bắt đầu thích anh ta rồi hay không?

Sau một tuần ở lại căn biệt thự đó cô có cảm giác giống như ở nhà vậy đó.

“Ngày mai anh phải sang Lasvegas. Em có mún đi chung với anh không. Xem như là đi du lịch cũng dk.” Anh rất mong câu trả lời của cô

“Ok tôi sẽ đi chung với anh”

“Vậy em ngủ sớm đi. Không cần chuẩn bị gì mang theo đâu. Anh sẽ chuẩn bị hết cho em” nói xong anh xoay người ra ngoài.

“Anh không đi ngủ mà còn đi đâu nữa” có anh ta bên cạnh. Ngửi mùi hương trên người anh ta khiến cô có cảm giác an toàn hơn; dễ ngủ hơn. Đúng là thói quen không phải là điều tốt.

“Tôi có việc cần xử lý em ngủ trước đi không cần đợi tôi”

“Ai đợi anh. Tự mình đa tình” cô đỏ mặt quay mặt đi về phía phòng tắm.

Khi tỉnh dậy cô thấy mình đang nằm trong lòng anh ta nhưng đây không phải là căn phòng của cô.

“Đây là đâu?” Cô hỏi người đàn ông đang ngồi uống rượu bên cạnh.

“Trên máy bay, nó đã cất cánh hơn 5h rồi” khi nghe câu hỏi của cô anh đặt ly xuống bước vào ngồi cạnh bên cô. Vuốt nhẹ mái tóc mềm mại của cô và hôn lên nó.

Với máy bay tư nhân nên đến nơi rất nhanh và đi rất êm. Khi đến nơi có hàng loạt những tên vệ sĩ đã đứng chờ sẵn ở nơi đó.

Có một người thanh niên nhìn khoảng 23-24 bước đến máy bay dang tay ra ôm chầm lấy Khải Minh.

Khải Minh cũng ôm lấy người đó.

“Đây là em họ anh Hoắc Khải Luân” anh quay sang giới thiệu người đó với cô

“Xin chào cô tôi là Hoắc Khải Minh rất vui khi cô đến đây” anh ta giới thiệu mình với cô

“Rất vui được gặp anh Mộ Khuynh Ly”

Sau khi nói chuyện xong anh ta đưa mọi người ra xe tới khách sạn ở tạm.

Khải Minh nói với cô khách sạn đó là của anh ta nên không cần lo lắng gì cả. Nếu muốn gì thì cứ nói với anh ta. Khách sạn tên là Kingdom

Sau khi đưa cô lên phòng anh ta với em họ mình xoay người ra ngoài để giải quyết công việc. Còn cô vì quá mệt nên nằm xuống giường ngủ.

“Thưa thiếu gia có người của chúng ta thấy tiểu thư đang ở Las Vegas” vệ sĩ

“Chuẩn bị đi chúng ta sẽ sang đó ngay bây giờ” Thừa Văn

“Dạ thưa thiếu gia” vệ sĩ

“Tôi sẽ không để em rời xa tôi nữa đâu cho dù người khác có cười nhạo tôi” anh ta vừa uống rượu nói thắm.

27. Chương 26

Sau khi cô tỉnh dậy thì Khải Minh đang ngồi ở trên ghế đọc sách. Thấy cô dậy anh hỏi “em đói bụng không?”

“Um có” cô trả lời anh ta và cái bụng cô cũng biểu tình kêu ùng ục. Làm cô hết sức xấu hổ.

“Ha ha” anh ta dám cười cô, cô cầm gối ném vào anh ta “không được cười” cô đỏ mặt quay đi không thèm quan tâm tới anh ta nữa.

“Anh không cười nữa em đừng giận mà. Ăn xong em vào phòng kia sẽ có người trang điểm cho em anh sẽ dắt em ra chỗ này vui lắm” Khải Minh xin lỗi cô

Ăn xong cô nghe lời anh ta đi vào phòng. Vào phòng cô thấy có khoảng 6-7 người.

Họ kéo cô vào ghế ngồi người thì làm tóc.

Người thì chuẩn bị quần áo, người thì trang điểm họ quay cô vòng vòng y như chong chóng làm cô chóng hết cả mặt.

Sau 1h make up khi nhìn vào trong gương cô hoảng hốt không nhận ra đây là mình nữa.

Coi biết nữ phụ cũng rất đẹp không thua gì nữ chủ, nhưng không ngờ trang điểm lên lại nhìn khác như vậy.

“Woaaaaa tôi đã trang điểm cho rất nhiều ngôi sao lớn nhưng không có ai đẹp như cô hết” thợ 1

“Đúng vậy đó cô đẹp quá!” Thợ 2

“Y như thiên thần vậy đó” thợ 3

Bộ đồ này màu đỏ cổ áo hình chữ V sâu. Làm hở nửa bộ ngực khi mà cúi xuống.

Nó dài đến đầu gối, cô cố ý chọn bộ này để nhìn thấy vẻ mặt anh ta khi nhìn thấy cô mặc.

Mới nghĩ thôi là thấy vui rồi. Cô nhìn thấy vẻ mặt tức giận của anh ta.

Sau khi ra khỏi phòng thì Khải Minh đã ngồi chờ sẵn ở đây.

Anh ta đã mặc bộ vest màu trắng, rất hợp với dáng anh ta. Quá đẹp trai làm cho cô phải ngẩn người.

Khi nghe thấy tiếng mở cửa anh ta cũng đứng dậy nhìn cô.

Anh ta nhìn cô chằm chằm làm cô không dám tự nhiên. Anh ta bước tới chỗ cô thì có người mang tới cho anh ta cái hộp.

Anh ta mở ra trong đó có sợi dây chuyền đá ruby màu đỏ rất hợp với bộ đồ cô mặc.

“Thiếu gia đã đến giờ rồi” vệ sĩ

“Um đi thôi” anh nhìn thấy bộ đồ cô mặc. Anh đang tính bảo cô đi thay ra ngay nhưng lại đến giờ rồi.

Khi nhìn thấy đám đàn em nhìn cô với ánh mắt đầy lửa nóng như thế.

Anh rất tức giận mún móc hết mắt chúng ra còn cô anh chỉ mún đặt cô dưới thân thỏa mãn dục vọng đang cháy trong cơ thể mình thôi.

28. Chương 27 (h)

Trên đường đi tới thang máy đám vệ sĩ nhìn cô chăm chăm như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

Anh nhìn thấy rất là tức giận, anh muốn giấu cô trong lòng, không mún ai nhìn thấy dáng vẻ xinh đẹp này của cô.

Cô rất ý khi nhìn thấy vẻ mặt ngày càng đen của anh. Làm cho cô rất đặc ý.

“Anh thấy hôm nay em thế nào?”

“Rất đẹp” anh cố ý che đi vẻ mặt lúng túng của mình.

Cô nhìn thấy huynh đệ phía dưới của anh đang đứng đứng lên.

Cô dùng tay mình chạm nhẹ vào chỗ đó. Khiến cho anh rên rỉ, anh muốn cô ngay bây giờ.

Anh không thể nhịn được nữa, anh muốn áp cô ngay.

Tiếng rên của anh làm cô vui hơn. Một tay cô cầm lấy cái đó của anh.

“Các người xuống trước đợi tôi đi” nói xong anh dắt tay cô, kéo vào thang máy chuyên dụng. Sau đó anh gọi điện cho quản lý đóng cửa thang máy lại ngay.

“Anh... anh... muốn làm gì?” Khi nhìn thấy vẻ mặt đầy dục vọng của anh khiến cô cảm thấy sợ hãi.

Cô cảm thấy giống như tự mình lấy đá đập chân mình vậy đó.

Anh không nói nhiều chỉ lo kéo váy cô ra. Vì ở phía trên cô không mặc áo lót nên tay anh luồn vào một cách dễ dàng.

Còn tay kia anh xoa nắn làm cho cô ra nước nhanh hơn.

Sờ thấy cô đặc đủ ướt anh không thể để mình chịu đựng nữa. Anh rút ra cự long đã sưng tấy chuẩn bị đưa vào thì cô lại đẩy anh ra.

Nhìn thấy nó quá to khiến cô rất sợ hãi. Cô nghĩ nó mà vào thì cô chỉ có chết. Cô muốn chạy trốn, nhưng không may cô bị vấp té.

Khiến cho anh có cơ hội nhét vào nơi đó của cô.

Anh ra sức rong đuổi trong cơ thể cô càng ngày càng nhanh, lúc đầu cô còn phối hợp được.

Nhưng chỉ một lúc sau cô mặc kệ anh ta.

“A... a... quá nhanh...” anh càng đâm vào sâu hơn chạm đến tử cung của cô luôn.

“Sâu quá... đừng ...mà... huhu” sau nhiều lần trải qua cao trào cô cảm thấy rất mệt.

Anh cầm lấy ngực cô dùng đưa qua lại. Rồi cắn lên nó khiến nó sưng đỏ.

“Đủ... đủ rồi... em mệt quá” anh không nghe thấy mà lại ra vào nhanh hơn.

Không biết qua bao lâu anh thúc mạnh” bành... bạch...” gầm nhẹ ra hết tất cả tinh hoa vào trong cô.

Anh đỡ cô đứng lên chỉnh lại quần áo cho cô. Khi nhìn thấy dòng chảy dịch trắng chảy từ đùi cô xuống.

Khiến anh cảm thấy anh em của mình lại chào cờ. Nhưng vì thời gian không cho phép nên anh không thể lại muốn cô nữa.

Anh rút trong túi ra khăn giấy quỳ xuống thay cô lau sạch sẽ.

Cô thấy chân mình như vô lực, phải nhờ anh ta đỡ thì cô mới đứng dk.

Cô cảm giận người đàn ông suốt ngày động dục này, quay sang trừng anh ta rồi xoay người ra thang máy mặc kệ anh ta.

29. Chương 28

”giận hả? Tại em quyến rũ anh trước chứ bộ” anh phải biểu hiện ra nét mặt tội nghiệp để cô hết giận

“Sao lại đổ thừa cho tôi. Tại anh kém quá không chịu dk chứ bộ” cô không chịu nhận lỗi về phía mình.

Anh đưa cô đi tham gia một bữa tiệc. Rồi sau đó đưa cô đi tham quan cảnh đêm, vẻ đẹp ở đây.

Cô cảm thấy lòng mình bình yên hơn bao giờ hết. Không cần phải đấu trí, sợ hãi gì hết.

Vì đi chơi về hơi mệt nên cô ngủ rất say không biết gì hết. Còn Khải Minh thì có cuộc họp quan trọng vào ngày hôm sau nên anh đã đi sớm.

Khi cô tỉnh dậy thì thấy mình không còn ở khách sạn nữa mà là ở căn phòng trong biệt thự.

Điều này khiến cô rất ngạc nhiên không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Cô chạy nhanh xuống dưới nhà thì thấy anh trai mình và nữ chủ đại nhân ngồi kế bên gấp thức ăn vào chén anh cô.

Cô thấy cảnh tượng đó thật chói mắt y hệt vợ đang chăm sóc cho chồng vậy đó.

“Em xuống rồi sao, ngồi xuống ăn chung luôn đi cho vui” phản mệnh liền

“Khỏi cần cô nói đây là nhà tôi mà. Tôi muốn ăn thì sẽ tự lấy” cô không thèm nhìn nụ cười giả tạo của cô ta mà ngồi vào chỗ của mình.

“Chị không có ý đó. Anh xem em ấy kìa” cô ta lại bắt đầu rơi những giọt nước mắt giả tạo khiến người khác thương cảm.

Nhưng cô ta hết sức thất vọng là anh cô kêu người mag chén khác tới. Vì anh ta có bệnh thích sạch sẽ.

Nên không thích ai đụng vào đồ của mình. Nhất là đôi đũa cô ta đã ăn mà còn dùng gấp thức ăn cho mình.

Còn những người khác thì khỏi cần phải nói chỉ lo cho mình không ai quan tâm tới cô ta.

Sau khi ăn xong không ai nhắc tới chuyện cô mất tích hết mà lo công việc của mình cứ như bình thường vậy.

“Em đang ở đâu?” Giọng nói đầy lo lắng truyền tới trong dt.

”Em đang ở nhà, anh cứ giải quyết hết công việc đi rồi sau đó về nước mình gặp nhau.

Khi về khách sạn không nhìn thấy cô khiến tim anh như ngừng đập.

Hai người nói chuyện với nhau một hồi rồi mới lưu luyến tắt máy.

Anh tính lật tung nước này lên để tìm cô. Khi nghe thấy giọng cô trong dt anh mới bình tĩnh lại.

Hai người trò chuyện với nhau một hồi rồi mới tắt máy.

30. Chương 29

“Anh mai em mún đến cty thử làm” sau khi ăn tối xong hai anh em vào thư phòng nói chuyện

“Đk thôi vậy em mún làm chức vụ gì?”

“Chức gì cũng dk miễn sao vừa nhàn vừa kiếm nhiều tiền là dk rồi. Hehe”

Vì sao cô muốn vào cty làm vì cô biết sắp tới nữ chủ cũng muốn vào làm.

Cô ta muốn làm mọi cách để chiếm cty này vì thế cô phải bảo vệ nó.

“Vậy em làm thư kí cho anh đi!” Anh muốn cho cô làm thư kí để có thể lúc nào cũng dk nhìn thấy cô.

“Nhưng anh không dk giao nhiều việc cho em đó” chức đó thì quá tốt rồi sẽ dễ nắm cty hơn.

“Anh chỉ giao cho em những việc nhẹ nhàng thôi. Ok” anh giao cho cô việc nặng anh sẽ đau lòng lắm.

“Em biết anh tốt nhất. Em yêu hai nhất” nói xong cô hôn lên má anh rồi chạy ra khỏi phòng.

Không biết để lại sau lưng người đàn ông đang ngồi sờ má cười ngây ngờ.

Nhưng một lúc sau anh không mún cô hôn vào má mà hôn vào môi anh thì anh sẽ hạnh phúc biết bao.

Sáng hôm sau ăn sáng xong anh chở cô đến cty.

“Woa thiên thần đẹp wa!” Nv1

“Sao hôm nay boss đi với người đẹp là ai vậy ta” nv2

“Chắc là hồ ly tinh chứ gì” nv3

“Không phải đâu chắc bạn gái boss đó” nv4

Có nhiều lời khen chê rất nhiều nhưng cô không quan tâm. Còn anh khi nghe có người nói xấu cô thì anh không chịu dk.

Anh nhớ hết những người đó anh sẽ làm cho bọn họ trả giá vì dám nói xấu thiên thần của anh.

Hai người đi lên thang máy dành riêng cho giám đốc tới nơi cô thấy có người con gái xinh đẹp đã đứng chờ sẵn ở đó.

“Boss chúc anh một buổi sáng tốt lành” giọng nói trong veo của người con gái đó vang lên.

Nụ cười của cô rất tươi khi nhìn thấy người đàn ông. Nhưng sau đó cô ta nhìn thấy người con gái xinh đẹp sau lưng nụ cười của cô cứng đờ.

Không ai nhìn thấy nhưng khuyển ly lại nhìn thấy hết tất cả. Cô nghĩ chắc có người mê đắm anh hai của cô rồi. Haizz đúng là lam nhan họa thủy mà.

Sau khi vào phòng anh giới thiệu hai người cho nhau. Co mới biết cô ta là thư kí của anh hai cô.

Cô ta cũng chính là một trong những nữ phụ có kết cục bi thảm giống cô.

Ba cô ta là một cổ đông nhỏ trong cty. Sau khi đi du học về cô ta đã vào cty làm việc cũng có năng lực. Nên mới có thể làm thư kí

Sau đó cô ta sẽ yêu anh cô nên sẽ làm mọi cách để trừ bỏ những người bạn gái của anh cô.

Sau đó chuyện cô ta làm bị phát hiện bị đuổi ra khỏi cty. Cả nhà phải ra đường sống. Với một tiểu thư từ nhỏ sống sung sướng mà phải chịu cảnh như thế thì cô ta chết đi còn hơn.

31. Chương 30

“Đây là em gái tôi Mộ Khuynh Ly sau này sẽ là thư kí riêng của tôi” anh giới thiệu cô với thư kí của mình và sắp xếp công việc cho cô.

Thư kí của anh có 2 người 1 nam, 1 nữ. Nam tên là Lam Huy anh ta chuyên phụ trách tìm hiểu thông tin. Rất ít người biết về anh.

Còn cô gái chuyên về phần kế hoạch tên là Lâm TUỆ NHƯ. Vì là con gái của cổ đông nên cô ta không xem ai ra gì hết. Nhất là ai xinh hơn cô ta.

Lúc từ thang máy bước ra cô ta nhìn cô với ánh mắt thù địch nhue mún giết cô ngay vậy đó.

Nếu ánh mắt có thể giết người thì cô đã chết trăm lần rồi.

Còn bây giờ khi biết cô là em gái giám đốc, tiểu thư của cty thì cô ta đổi mặt ngay hơn cả diễn viên nữa.

Cô ta khắp nơi nịnh nọt cô, có khi rảnh là lại hỏi cô về anh cô khiến cô cảm thấy bực mình.

Sau ít ngày làm việc cô cũng đã hiểu hơn về cty này. Lúc đầu khi giao công việc cho cô Khải Minh cũng không hi vọng gì nhiều.

Nhưng giờ anh phải thay đổi lại suy nghĩ của mình. Cô còn giỏi hơn cả nữ thư kí của anh nữa.

Anh không biết mình có nên đuổi việc Lam Tuệ Như hay không vì dạo này cô ta hay lơ đãng không tập trung vào công việc gì hết.

“Mộ Mộ rảnh không đi chơi với tui đi” Hoàng Viên Viên

“Đk thôi lâu rồi mình chưa đi chơi chung. Tối nay hẹn ở đâu đi” cô cũng rất nhớ người bạn này.

“Vậy tối nay tui chờ bà ở quán bar HƯỚNG ĐÊM nhar. Bye bye” Viên viên

Tối sau khi đi làm về cô tắm rửa rồi thay chiếc đầm màu tím hở vai dài ngang đùi nó xòe ra trông rất dễ thương.

“Em đi đâu vậy?” Thừa Văn

“Tối nay em có hẹn với bạn nên em sẽ về trễ khỏi cần chờ em. Bye” nói xong cô chào anh chạy ra con Audi màu trắng của mình đi tới chỗ hẹn.

Tới nơi cô đã nhìn thấy Viên Viên chờ sẵn ở đó. Hai người cùng nhau bước vào trog.

Muốn vào trog thì cần phải có thẻ hội viên mới có thể vào dk. Bên trong nhạc đặc nổi lên mọi người nhảy rất hăng say.

“Hai vị tiểu thư xin hỏi cần giúp gì không?” Phục vụ

“Cho tôi một phòng riêng” viên viên

“Dạ dk cô có cần thêm gì không?” Phục vụ

“Cho tôi ít đồ ăn, 1 chai rượu, 1 đĩa trái cây” viên viên

“Dạ dk xin hai vị đợi chút” phục vụ

Sau khi phục vụ dọn đồ ăn lên hai người ca hát nhảy múa rất vui vẻ. Hai người uống rất nhiều rượu cho nên đã say.

“Sao vậy hôm nay tui thấy bà không dk vui. Có chuyện gì không?” Khuynh ly hỏi viên viên vì trên mặt cô mặc dù cười nhưng vẫn thấy dk chút u buồn.

32. Chương 31

“Mấy hôm trước có một buổi tiệc tui tham gia. Sau đó tui uống say cảm thấy trời đất quay cuồng. Mình cảm thấy có người dìu mình. Mình không biết gì hết. Sau khi tỉnh lại bên cạnh có một người đàn ông đang nằm bên cạnh. Mình sợ lắm nên đã bỏ chạy. Hình như anh ta theo dõi mình hay sao đó mà anh ta cứ bám theo mình hoài à.” Cô kể cho Khuyhnh Ly chuyện của mình.

“Vậy cậu biết đó là ai không?” Khuyhnh ly

“Anh ta là em họ cậu đó” viên viên nói chuyện mà mặt cứ cúi xuống không dám ngẩng mặt lên.

“Cái gì thiệt không?” Cô không thể tin dk chuyện này.

“Cậu cũng biết mình rất hâm mộ anh ta mà. Nhưng mà bây giờ mình không biết phải đối mặt như thế nào nữa”

“Cậu cứ kệ nó đi, hãy xem như chưa có chuyện gì xảy ra nếu cậu muốn. Nhưng nếu cậu thích nó thì mình ủng hộ cậu.”

Hai người nói chuyện hăng say mà không biết rằng từ khi bước vào quán đã có người theo dõi hai người.

“Alo minh tinh tôi vừa nhìn thấy người con gái hôm bữa trốn cậu đang ở quán HƯƠNG ĐÊM nè” người nào đó

“Tôi tới liền” kể từ đêm đó cô đã trốn anh cứ như anh sẽ ăn cô khoing bằng vậy đó.

Hôm nay mà để anh bắt được cô thì coi sẽ phải nhận sự trừng phạt của anh đừng hòng trốn nữa.

Anh chạy tới là lúc hai cô gái đã say tới mức không biết gì hết. Anh tính chỉ lo cho cô gái kia thôi ai người còn một người quen nữa mà anh biết không thể không lo đó là bà chị họ của anh.

Anh không ngờ hai người là bạn thân của nhau. Anh không thể lo cho người này mà bỏ người kia ở đây dk.

“Anh hã em gái anh đang ở Hương Đêm nè anh tới đón bà về đi. Bà say đến nỗi người ta bán mih cũng không biết gì hết rồi” anh gọi cho ông anh họ tới đó khuyhnh ly về.

“Anh biết rồi” anh không ngờ cô lại uống say như vậy.

Trog thời gian chờ đợi anh ngồi uống rượu vừa nhìn hai người say kia.

Đúng là người say quậy quá, hết uống rồi nhảy múa, hát hò. Làm anh nhức hết cả đầu.

Gặp người khác là anh cho một trận rồi chứ không phải như thế này đâu.

“Ồ ồ ai đây ta đại minh tinh đến đây khi nào thế” khuyhnh ly

“Anh đến đây chi vậy?” Viên viên

“Em họ sao em không nói gì hết vậy” khuyhnh ly

“Mộ mộ anh ta là người xấu bắt nạt mình đó. Cậu xử anh ta cho mình đi” viên viên

“Dk rồi mình sẽ trả thù cho cậu” khuyhnh ly nói xog bước tới chỗ thằng em họ của mình.

“Ê thằng kia sao mày lại ăn hiếp bạn chị hả mày?” Khuyhnh ly

”Đúng vậy đó anh ta hư lắm. Làm cho mình buồn quá trời luôn. Sáng dậy anh ta còn cho mình tiền nữa. Anh ta xem mình y như đám người kia vậy đó.

Cứ tưởng mình không có tiền không bằng mà lại dùng tiền sỉ nhục mình. Hu hu hu” nói xog cô khóc lớn. Khóc xog cô lại ôm bình rượu uống

33. Chương 32

Khi nghe thấy cô vừa nói vừa khóc như vậy anh không hiểu sao tim mình nhói lên đau đớn.

Anh biết mình đã hiểu lầm cô. Sáng hôm đó khi cô vừa đi thì người quản lý đã nói rõ với anh là họ đưa nhầm người vào phòng anh.

Người anh bỏ tiền có việc bận không đến đk và cô bị hiểu lầm là người đó.

Cho nên anh muốn kiếm cô để xin lỗi nhưng cô lại trốn tránh anh. Không chịu nghe anh giải thích.

“Viên viên cậu đừng bần, mình uống tí đi” khuynh ly đi cho cô thêm ly rượu nhưng lại bị người khác cướp đi mất.

“Sao anh lại lấy của tôi?” Viên viên

“Em đừng uống nữa” anh dụ dỗ cô hết sức nhỏ nhẹ

“Anh có quyền gì mà cấm tôi chứ, anh ăn hiếp tôi”

Tiếng nói chuyện bị cắt đứt khi cửa mở ra có một người đàn ông bước vào.

“Anh đến rồi em sắp chịu hết nổi rồi nè.” Người đến không phải ai khác mà là Mộ Thừa Văn

“Ly ly về nhà thôi” anh không quan tâm cậu ta mà quay sang người con gái đang ngồi say xỉn lắc lư ở đằng kia.

“Em mún uống nữa cơ, anh ngồi xuống uống chung với em đi”

“Ly ly ngoan mình đi chỗ khác đi vui hơn nha” anh dụ cô về nhà

“Vui hơn hả vậy mình đi thôi” cô say cứ như đứa con nít vậy

“Ng Sloan đi trước đây. Nhớ giải quyết cho tốt đi” anh bế cô ra ngoài vừa đi vừa nói chuyện với người trong kia

“Mộ mộ cậu đi đâu rồi” viên viên

“Ng Sloan đưa em về” Thừa Minh

“Tôi không muốn về đâu, chơi chưa đã gì hết. Cậu ấy về rồi anh uống với tôi đi” viên viên

“Đi anh dắt em đi uống tiếp. Em đi không?” Thừa Minh

“Đk mình đi nhanh lên” viên viên kéo anh đứng dậy đi ra ngoài

Sau khi ra ngoài anh chở cô về biệt thự của mình. Anh đưa cô vào phòng cho cô nằm nghỉ còn mình đi xả nước cho cô.

Tắm xong anh đưa cô lên giường. Vì không có đồ của phụ nữ với lại đây là lần đầu tiên anh dẫn một người con gái về nhà mình.

Cho nên anh để cô mặc cái áo sômi của mình.

Anh không muốn đụng vào người đang say nhưng cái cô gái này cứ y như con bạch tuộc dính lên người anh vậy đó.

Tay cô xoa xoa trên ngực anh, còn chân thì gác lên người anh.

Vì chỉ mặc áo sômi không có đồ lót nên khi cô nghiêng người lại anh lại nhìn thấy cảnh đẹp bên trong.

Là người đàn ông bình thường đang trẻ tuổi thì ai có thể nhịn được chứ.

Anh lật người nằm đè lên cô. Tay anh nắm chặt lấy tay cô đưa lên đỉnh đầu.

“Em đừng tưởng mình sau rồi muốn làm gì cũng đk nha!”

“Anh làm gì đk tôi. Thả tôi ra nhanh lên” cô lấy chân đá lung tung trên người anh.

34. Chương 33(h)

“Vậy thì em đừng hối hận đó” anh vừa nói vừa bắt đầu cởi bỏ cúc áo của cô.

“Anh... sao lại cởi áo tôi anh làm gì vậy?” Cô cố gắng kéo áo lại che đậy bản thân.

Nhưng cô không biết càng làm như vậy cảnh đẹp bên trong càng lộ ra nhiều hơn.

Anh sắp chịu đựng hết nổi rồi. Anh đưa tay mình xoa nắn nhũ hoa của cô. Nó không dk như những người khác nhưng lại có thể nằm trọn trong tay anh.

Anh hôn cô để cô khỏi nói nữa, nhưng cô lại đóng miệng lại luôn làm anh không vào dk.

Tay anh nhéo mạnh vào núm vú cô làm cô la lên anh thừa cơ hội đó đưa lưỡi vào hút hết mật ngọt của cô

“Ừm... ừm” cô đẩy anh ra nhưng vô dụng. Anh hôn cô khiến cô choáng váng, cô đành buông tay mặc kệ anh.

Anh đưa tay vào giữa chân cô cảm thấy cô đã đủ ướt anh rút dương vật đang làm ầm ĩ này giờ ra đưa vào.

“Ah...ah...ah” hai người cùng la lên. Anh la lên vì vui sướng còn cô cảm thấy có cái gì to lắm đưa vào chỗ đó của mình. Cô đau lắm nghĩ mình sẽ chết hay sao.

Nhưng sau một lúc cô cảm thấy bớt đau thì nó lại bắt đầu chuyển động.

Lúc đầu từ từ nhưng ngày càng nhanh.

“Ahhh đừng mà... nhanh... quá” cô khóc lóc cầu xin anh ta chậm lại. Nhưng mà tiếng khóc của cô lại bị ngăn lại bằng đôi môi ấm áp.

“Em giỏi quá” anh biết cô không thể chịu nổi. Bên trong cô vừa ẩm vừa chặt. Cô không phải lần đầu nhưng lại rất chặt làm bao lâu cũng vậy.

“Sao hồi này em lại khóc” anh hỏi cô

“Tại ... tại lần.... trước anh... dùng... tiền ...sỉ ...nhục ...tôi...” cô vừa nói vừa khóc.

“Tôi có đến tìm em giải thích với em rồi mà”

“Nhưng... tôi...” cô ấp a ấp úng khiến anh vừa bực mình vừa buồn cười.

“Vậy giờ em tha thứ cho anh chưa?” Không thấy cô trả lời anh rút ra rồi lại thúc mạnh vào khiến cô run lên.

“Ah...ah.... hu...hu....” cô vừa đạt đến cao trào chưa để cô nghỉ mệt thì anh lại thúc mạnh. Đẩy vào tận trong tử cung của cô.

“Nói đi, nhanh lên” anh thúc giục cô.

“Tha.... tha thứ... em...tha... thứ... cho anh rồi” anh cứ hành hạ cô hoài àh.

“Ngoan lắm” anh hôn lên môi cô rồi bắt đầu chuyển động thân mình ra vào nhanh hơn.

Ra vào hơn trăm hiệp anh bắn tất cả vào trong. Anh nằm đè lên người cô.

Nóng quá nên cô tính đẩy anh ra ai ngờ đầu cái thứ còn trong người cô vừa mới mềm xuống giờ đây nó lại cứng lên.

Y như chiến sĩ chuẩn bị súng ra chiến trường vậy đó.

“Anh... anh ra ngoài đi” cô đỏ mặt giọng nói càng ngày càng nhỏ.

“Hahaha em tự làm tự chịu đó” anh rất vui khi thấy cô đỏ mặt.

Anh không ngờ mình lại thiếu kiểm chế đến thế. Mới ra xong giờ lại muốn nữa.

Nhưng cũng tại cô hết, nghĩ xog anh lật người cô lại làm cho cô quỳ xuống hai tay nắm thành giường.

Anh từ phía sau thúc vào ngày càng nhanh.

Đêm vẫn cứ tiếp diễn với tiếng rên rỉ của hai người khắp cả phòng.

35. Chương 34

“Anh hai chuyện hôm qua em xin lỗi em sẽ không uống rượu nữa đâu” sáng dậy cô nhớ tới chuyện hôm qua nên khi ăn sáng cô đã xuống xin anh hai tha lỗi.

“Ừm dk rồi em ngồi xuống ăn sáng đi”

“Dạ. Sáng nay em phải về trường”

“Vây dk rồi anh đi làm trước”

Cô nói vậy vì hôm nay cô có hẹn đi chơi với HOẮC KHẢI MINH. Anh mới về là dành thời gian cho cô khiến cô rất cảm động.

Cô sợ nếu nói thật thì anh hai sẽ không cho nên cô phải nói dối để dk đi hẹn hò với anh.

Hôm đó là ngày cô vui vẻ nhất hai người cùng quăng hết những chuyện sau lưng đi để chơi với nhau thật vui vẻ.

Nhưng cô không ngờ nụ cười đó của cô đã có 2 chiếc xe nhìn thấy một là Hoàng Thiên Phúc. Còn một chiếc là của người anh hai cô.

Sau vụ cô mất tích thì anh đã cho người theo sát cô nhưng cô không biết. Người đó chụp lại rồi gửi cho anh cô.

Còn Thiên Phúc là do anh tình cờ đi khảo sát thị trường thì vô tình thấy cô vui đùa mà nụ cười đó lại không dành cho anh.

Mà lại dành cho cái tên chết tiệt kia khiến anh ghen tị. Anh muốn đi ra kéo cô lại nhưng lí trí anh đã kéo anh lại.

Tại nơi khác khi Khải Minh nhìn thấy những tấm hình anh xem xog nắm chúng vào sọt rác.

Anh không ngờ cô em gái anh yêu thương nhất lại lừa anh vì một người đàn ông.

Khiến cho anh muốn nổi điên, anh muốn giết chết tên đó. Anh muốn cô, muốn cô sắp điên rồi.

Anh không muốn cô chạy nhảy nữa anh muốn chặt đứt đôi cánh của cô để cô phải ở bên cạnh anh.

Sau khi chơi xong cô đưa anh ra sân bay vì có công việc gấp. Mặc dù cô không muốn nhưng không còn cách nào khác.

“Anh xin lỗi em đừng giận”

“Hứ vậy mà anh sẽ bảo dành hết cả ngày cho người ta”

“Anh sẽ gửi quà cho em. Ok, nếu không anh không đi nữa”

“Thôi khỏi nhớ gửi quà cho em đó”

“Anh nhớ rồi mà. Bye”

Trước khi chia tay hai người đã kéo nhau vào wc ôm ấp yêu thương một hồi lâu rồi mới lưu luyến chia tay.

Xong việc cô về nhà thì thấy nhà tối thui cô nghĩ chẳng lẽ cúp điện.

Cô bước chân vào nhà thì thấy có bóng dáng cao ngất đag ngồi trên sofa làm cô giật mình..

“Anh... anh về lâu chưa?”

“Anh mới về, uống hết ly rượu anh sẽ lên phòng. Em lên trước đi” anh vừa nói vừa nhắm nháp ly rượu trên tay

“Dạ vậy em lên trước. Anh ngủ ngon” nói xog cô chạy nhanh lên phòng.

Mặc dù không có đèn nhưng anh vẫn thấy đk chỗ ngực cô có vết hôn vì cô mặc áo sơmi mỏng.
Bên ngoài trời cũng đang mưa nhỏ nên áo cô dính vào da thịt. Vết hôn đó trông thật ngứa mắt mà.
Vết hằn trên người cô còn chưa bay hết mùi của người đàn ông đó nữa.

36. Chương 35

“Alo có chuyện gì không, nói nhanh lên”

“Ba con mún vào cty làm” phan mọng liên

“Đk rồi tôi sẽ nói với Khải Minh” cô ta đã gọi để xin ông vào làm trog cty.

Vì cô ta đã biết đk nếu như nói chuyện trực tiếp với Khải Minh thì anh sẽ không đồng ý nên mới gọi điện cho ông.

Sau khi ăn sáng xong anh nói với cô ta về việc vào cty làm.

“Tôi đã nghe ba nói về việc cho cô làm trog cty. Cô muốn làm chức vụ nào?” Anh cực kì không thích người nào wa mặt mình như cô ta.

Không nói gì cho anh biết hết mà lại làm phiền bama đag đi du lịch hưởng tuần trăng mật.

Cô ta như vậy cứ y như anh ăn hiếp con gái riêng vậy đó. Đúng là mẹ nào con nấy giỏi nhất là việc đóng kịch.

“Dạ... dạ anh cho em làm gì cũng đk hết ạ em không có ý kiến”

“Chị nói như vậy nếu như anh hai cho chị dọn vệ sinh thì chị cũng làm hả?” Cô không thể chịu đk cô ta ăn nói khép nép như vậy đk.

“Chị... chị... chị không có ý đó. Hức hức” cô ta vừa nói vừa khóc cứ như cô quá đáng lắm vậy đó.

Cô ta tính dùng những giọt nước mắt đó để lấy đk lòng thương xót của anh và Lý Minh Huy nhưng vô dụng vì 2 người biết những trò mà cô ta gây ra rồi. Nên sẽ không tin cô ta đâu.

“Vậy cô hãy đi tham khảo thị trường của những cửa hàng khu A rồi quản lý khu đó lun đi.” anh nói xog rồi đứng lên tới cty.

“Dạ em cảm ơn anh nhìu ạ” mọng liên nói như vậy trên mặt thì vui vẻ nhưng trog lòng hận chết anh vì ai chẳng biết khu A là nơi buồn bán kém nhất và khó thu nhập nhất.

“Ly ly em không đi hả?” Minh huy hỏi khuynh ly vì thấy hôm nay cô không đi đến cty với anh mình.

“Dạ không em tính lát nữa sẽ đi shopping” cô trả lời anh

“Vậy hả cho anh đi chung với” anh đòi đi chung với cô

“Bộ hôm nay anh không đi tham quan nữa hả mà đòi đi chung với em” cô chọc anh

“Anh chán rồi hay là sau khi đi shopping xog mình đi bơi đi. Hôm nay trời nóng quá mình đi bơi cho mát” anh đề nghị cô

“Dạ cũng đk. Vậy anh gọi cho anh em lun đi mình vào câu lạc bộ Simly đi anh. Ở đó chơi thoải mái lắm. Mà cần có the hội viên mới vào đk” cô cảm thấy hứng thú với đề nghị của anh

“Ok em ” hai người nói qua nói lại mà không để ý đối diện là nữ chính đang ngồi với vẻ mặt ghen tị, phẫn nộ khi hai người kia không thèm quan tâm tới mình.

Tại sao cô cũng là tiểu thư nhưng mà không ai quan tâm cô. Anh ta cũng là anh trai cô mà lại cho con nhỏ đó là thư kí mag cô lại phải suốt ngày chạy ngoài đường.

Còn mấy người giúp việc thì dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn cô. Cô đã cố gắng lấy lòng họ giúp họ dọn dẹp nhà cửa, rửa chén...

Cô hận tất cả mọi người nhất là con nhỏ Khuynh ly kia nó đã cướp hết của cô. Còn ba cô nữa ông ta không cho cô theo họ Mộ mà để cô theo họ mẹ.

Sau khi vào cty cô sẽ cố cướp lấy cty để họ phải quỳ xuống chân cô cầu xin cô.

37. Chương 36

PHIÊN NGOẠI HOÀNG THIÊN PHÚC

Anh không biết mình thích cô từ bao giờ nữa. Anh chỉ nhớ là hai gia đình hợp tác trong một buổi tiệc tại nhà cô.

Anh chán quá nên đi lòng vòng rồi đi lạc vào một căn phòng công chúa màu hồng.

Trên chiếc nôi có một thiên thần khoảng 3-4 tháng đang ngủ.

Ngón tay còn bở trong miệng mút mút. Khi đó anh mới có 5 tuổi nên không biết gì cả và hiểu kì về đứa bé đó.

Anh lấy tay mình chọt chọt vào má bé, làm bé không ngủ dk. Y như là bực mình vì có người quấy phá mình hay sao đó mà đứa bé cự quậy cầm lấy ngón tay đang nghịch của anh.

Cầm thật chặt rồi đưa ngón tay đó vào miệng mình. Bên trong rất ấm vì chưa có răng nên cắn không cảm thấy đau.

Anh cảm thấy rất vui, sau một lúc có nhiều người bước vào trong đó có ba anh nhưng không có mẹ anh vì mẹ đang có thai sắp sinh rồi nên ba khờn cho mẹ đi đâu hết.

“Thiên phúc con thấy em bé dễ thương không?” Ba anh ngồi xổm xuống hỏi anh.

“Dạ có” giọng nói mềm nhẹ của đứa bé vang lên

Anh không còn nhớ gì về hôm đó hết nhưng có một ngày em gái anh đưa một người bạn thân mới quen về.

Ba mẹ anh hỏi về gia đình cô thì mới biết dk cô chính là công chúa nhỏ của nhà họ Mộ.

Cũng là thiên sứ ngậm ngón tay anh khi còn nhỏ. Càng ngày cô càng qua nhà anh nhiều hơn.

Cô chơi chung với em gái anh, cô bé xem nhà anh như nhà mình vậy đó.

Cứ mỗi khi buồn chán, mệt mỏi thì anh lại lấy hình coi ra để xem thì bao nhiêu sự buồn phiền đều biến mất.

Cứ mỗi khi qua nhà anh là anh lại chụp hình lên cô mà không cho ai biết hết. Dần dần anh càng bị hút vào sâu hơn không rút ra dk nữa rồi.

Anh đã tỏ tình với cô nhưng cô lại trốn anh khiến anh rất tức giận. Vì chi nhánh ở nước ngoài xảy ra chuyện nên anh phải ra nước ngoài gấp.

Nên không thể xử lý cô dk. Ở bên đó có mấy ngày thôi mà anh cứ nghĩ mình cả thế kỉ rồi chưa gặp cô vậy đó.

Anh cố hoàn thành sơmđ công việc rồi bay về trog đêm khuya. Vào phòng anh thấy người mà anh hằng mơ đang nằm ngủ trên giường anh khi còn bé khiến anh sung sướng.

Anh nghĩ rằng mình đang mơ nhưng khi đụng vào cô thì anh mới biết đây không phải mơ.

Anh thật cảm ơn ông trời nên anh không thể bỏ lỡ dj nên anh làm cho cô trở thành của mình.

Anh không ngờ cô lại ngọt như thế hơn cả những gì anh tưởng tượng nữa.

Anh biết cô chưa chấp nhận anh nhưng anh không từ bỏ. Vì anh tin sẽ có ngày cô hiểu dk tấm lòng của anh. Sẽ yêu anh, anh luôn chờ ngày đó sẽ rất nhanh đến.

38. Chương 37

Đi shopping xong cả hai kéo nhau đi tới câu lạc bộ anh cô đã chờ sẵn ở đó.

Khi đưa thẻ ra bọn cô đi vào, được nhân viên phục vụ đưa vào phòng vip, căn phòng rất trang nhã, thanh lịch. Cô rất thích nơi này.

“Em muốn xuống bơi trước hay muốn ăn trước” anh cô sợ cô đói vì cô đã đi mua sắm từ sáng đến giờ rồi.

” dạ ăn trước đi ạ. Em đói quá” cô làm nũng với anh

Ở đây muốn kêu người thì chỉ cần nhấn chuông. Ăn ở đây một món rất mắc hơn ở ngoài gấp 10l lận.

Nên nhiều người cần phải suy nghĩ cẩn thận trước khi gọi món. Nhưng anh cô lại xa xỉ đến mức gọi cả đồng luôn làm cô đau lòng.

“Anh không sợ mình không ăn hết hả?”

“Không phải em sợ tốn đồ ăn mà em chỉ sợ tốn tiền thôi phải không” anh ghẹo cô

“Thì em sợ anh tốn tiền thôi chứ sao” cô bĩu môi

“Em khỏi lo vì bữa này miễn phí mà. Vì ông chủ quán này đang ngồi đằng kia kìa” anh hất cằm về phía người đàn ông đang ngồi nhàn nhã uống rượu kìa.

“Hứ vậy mà anh không nói cho em biết. Em giận anh luôn” cô ngoảnh mặt đi không thèm nói chuyện với Lý Minh Huy nữa

“Em đừng giận mà, lát anh sẽ cho em thẻ vào miễn phí được chưa” anh bó tay với cô luôn rồi.

“Yeahhhhh anh nhớ cho em đó” cô quá vui mà.

Anh thấy hình như mình tự cầm đá đập vào chân mình rồi. Đúng là hết cách với cô mà.

Ăn chơi xong anh cô phải về cty vì hôm nay anh kí hợp đồng với cty Thượng Quan thị và Hoa thị.

Buổi hợp đồng này rất quan trọng nên anh không thể vắng mặt được.

Hai người họ đều có việc cho nên cô đi lang thang ngắm cảnh trên đường. Bỗng cô thấy có cái gì đó đang nhắm vào mình.

Có một người thanh niên bước ra từ sau cái cây bước về phía cô

“Chào cô, tôi là Cẩn Mặc tôi là nhiếp ảnh gia. Tôi vô tình đi ngang qua đây và thấy cô. Cô rất đẹp không biết cô có thể là người mẫu cho tôi được không?” Anh ta giới thiệu mình với cô

“Xin lỗi anh tôi cũng không biết nữa. Hãy để tôi suy nghĩ rồi sẽ trả lời lại cho anh sau. Ok” nói xong hai người trao đổi số điện thoại và cách thức liên lạc cho nhau.

Cô nhớ trong tác phẩm thì anh ta là nam phụ cũng là em họ của nam chủ Cẩn Thành thì phải.

Anh ta rất ít khi xuất hiện trong truyện. Nhưng cô rất thích tính cách của anh ta rất sáng khoái vui vẻ hay là tại người làm nghệ thuật vậy ta

39. Chương 38

Sáng hôm sau cô đi tới tiệm của Cẩn Mặc. Cô suy nghĩ về lời đề nghị của anh ta cô cảm thấy rất thú vị hay là mình làm người mẫu ta.

“Xin chào cô cần tôi giúp gì không?” Khi bước vào cửa cô nhìn xung quanh thấy được rất nhiều hình ảnh đẹp.

Trong đó cô thích nhất là cảnh đẹp cô nghĩ anh ta chắc hẳn là đã đi rất nhiều nơi trên thế giới.

“Àh xin chào tôi có hẹn với anh Cẩm Mặc. Không biết anh ấy có ở đây không?”

“Dạ có xin đợi chút” nhân viên chạy vào và gọi anh ra.

“Hello cô khỏe không?” Anh ta bước từ trong phòng ra ngoài

“Tôi khỏe lắm cảm ơn anh”

“À mà tôi chưa biết tên cô”

“Tôi tên là Mộ Khuynh Ly”

“Vậy cô có suy nghĩ gì về lời đề nghị của tôi chưa?” Anh rất hi vọng là cô đồng ý.

“Tôi thấy lời đề nghị của anh rất thú vị. Nhưng hiện tại tôi còn đi học với đi làm sợ là không có nhiều thời gian”

“Không sao tôi sẽ sắp xếp theo thời gian của cô”

“Anh hay đi du lịch lắm hả tại vì tôi thấy những bức hình ngoài kia đẹp quá chừng”

“Ừ tôi hay đi lắm cô cũng thích hả?”

Hai người trò chuyện qua lại cảm thấy đối phương rất hợp với tính cách mình.

Sau khi nói chuyện xong cô với anh đi ăn cơm rồi về cty.

“Ủa cô ta là ai mà đi thang máy của giám đốc vậy?” Khi vào cty thì đã có người bàn tán về cô rồi

“Đó là thư kí mới đó cũng là tiểu thư của cty đó. Cô ấy đẹp quá ha”

“Ừ mà sao tôi nghe nói em gái giám đốc đang làm bên khu A mà”

“Không phải đâu tôi nghe nói làm bên khu A là con gái riêng của chủ tịch đó. Còn cô này sau này sẽ trở thành người thừa kế chung với giám đốc đó.”

“Bây giờ vô làm để học hỏi thôi àh”

Vì thường xuyên trực tiếp vào ai ngờ đâu hôm nay cô đi vào nhưng lại thấy được một cảnh tượng không dành cho trẻ nhỏ.

Cô thư kí đang ngồi trên đùi anh cô. Tay cô ta xoa nắn lồng ngực anh. Quần áo hai người xốc xếch.

Anh cô không làm gì cả nhưng cô thấy anh ta đang có vẻ hưởng thụ đấy chứ mặc cho cô ta hôn anh mà anh cũng không làm gì hết.

“A em xin lỗi hôm nay cho em xin nghỉ” nói xong cô đóng cửa lại chạy ra khỏi cty về nhà

Anh thấy cô thì sợ hết hồn y như bị bắt gian tại trận vậy đó. Khi cô chạy đi anh chỉ muốn đứng lên kéo cô lại nhưng cái người kia thì bám lấy anh không cho anh đi.

“Anh đừng bỏ em”

“Cô bỏ tay ra ngay cho tôi”

“Không em yêu anh lắm xin anh đừng bỏ rơi em mà”

“Lát cô xuống phòng kế toán lấy tiền đi. Ngày mai cô không cần đi làm nữa.” Nói xong anh cũng chạy ra khỏi cty để mọi việc lại cho thư kí lo

40. Chương 39

Anh không dám về nhà đối mặt với cô. Anh sợ cô sẽ nghĩ về anh không tốt và anh cũng muốn xác nhận lại tình cảm này của mình.

Anh biết đây là mối tình loạn luân. Nếu cô biết có khi nào cô sẽ xem thường anh không. Cô không nhận người anh trai này nữa hay không?

Anh đã đến bar uống rất nhiều rượu. Anh về tới nhà thì đèn đã tắt tối thui. Anh bước vào phòng cô thì thấy cô đã ngủ mất rồi.

Ngồi vào bên giường anh lấy tay vuốt nhẹ mặt cô. Nhìn cô ngủ anh cảm thấy thật bình yên. Anh tính đi ra ngoài nhưng cô lại cầm tay anh lại

Anh thử hôn vào môi cô nhưng nhiều đó không đủ với anh. Anh muốn có nhiều hơn. Anh muốn có cô

Không biết có phải nhờ rượu hay không mà anh lại gan đến vậy anh kéo dây áo ngủ cô xuống.

Khi ngủ cô không mặc đồ trong nên anh nhìn thấy rất dễ dàng. Anh xoa nắn cặp vú no đủ của cô.

Môi anh hôn từ một đường hôn xuống, bàn tay to trên eo cô vuốt ve qua lại. Lúc môi anh đến vú của cô, tham lam hôn nụ hoa phấn hồng, theo eo nhỏ cô đi xuống.

Bàn tay trượt vào giữa đùi cô, đầu gối dùng sức đem chân cô tách ra 2 bên. Tay anh cùng môi mút hôn qua lại vuốt ve vú cô.

Hết bên này tới bên kia chỉ sau một lát hai bên đã trở nên ửng hồng. Một tay kia ở trên đùi nhỏ mềm nhẹ vuốt ve.

Cảm thấy có cái gì quấy rối giữa hai chân mình không cho cô ngủ. Coi chà xát hai chân nhưng không được cô cố mở mắt ra thì thấy người đàn ông đang ngồi kế mình. Điều này làm cho cô vô cùng hoảng sợ.

“Anh... anh hai anh đang làm gì với em vậy?” Cô thật không ngờ anh trai mình đang làm chuyện đó với em gái.

Khi nhìn thấy cô đã tỉnh anh dừng tay lại. Cô ngồi dậy lấy khăn che trên người nhìn thẳng vào mắt anh.

”Anh xin lỗi anh biết mình không nên làm như vậy nhưng anh rất yêu em. Anh yêu em từ khi còn nhỏ rồi Anh biết có lẽ em sẽ không chấp nhận được chuyện này đâu. Nhưng anh lại không thể kiểm soát mình nữa.”

“Em có bạn trai rồi nên mình không thể đâu. Với lại mình là anh em mà. Coi như hôm nay không có gì xảy ra hết anh đi về phòng đi” cô không thể nào chấp nhận được chuyện này.

Trong truyện thì phải là nữ chủ quyền rồi anh trai mình chứ sao an ta lại bảo thích cô

Một câu nói em có bạn trai rồi của cô đã đánh mất lý trí của anh. Khi cô đang chuẩn bị nằm xuống giường thì có một đôi tay kéo cô xuống mình thì nằm lên đè lên cô.

41. Chương 40(h)

Cứ việc nghĩ đến chuyện cô nằm dưới thân người đàn ông khác rên rỉ thì anh lại không thể chịu được.

Anh làm tiếp việc đang dở dang hồi nãy. Cô đẩy anh ra nhưng không được. Cô đâm vào lưng anh nhưng anh lại không nhúc nhích. Anh lấy cả vạt của mình cột tay cô lại trên thành giường.

“Anh đừng lại đi mình là anh em ruột đó” cô cầu xin anh ta.

“Anh xin lỗi nhưng anh sẽ không dừng lại đâu” anh vừa nói vừa cúi đầu .

Anh dùng sức xé nát chiếc đầm ngủ của cô ra. Nhìn thân hình tuyết trắng trên giường anh cảm thấy bên dưới mình đang sưng lên đau đớn.

Nhìn cảnh xuân trước mặt ngón tay thon dài mặc kệ cô có muốn hay không, cường thế xoa nhẹ hoa hạc mẫn cảm nơi riêng tư của cô.

Lúc này anh cũng đem quần áo mình cởi ra lộ ra thân hình rắn chắc. Cảm nhận được cô cứng đờ nhưng anh không bỏ qua cho cô.

Anh tách hai chân cô ra cho hai ngón tay vào. Khi anh rất quen thuộc khiêu khích nơi tư mật của cô làm xuân thủy chảy ra ào ào.

Cô lúc này cảm thấy rất nóng quên đi việc phản kháng. Cô nghĩ sao mình lại trở nên dâm dăng đến vậy.

Anh thấy cô càng ngày càng nhiều nước nên anh không thể chịu được nữa anh đưa dương vật mình vào nơi tư mật của cô.

“A... a đau” anh ta to quá cô không thể chịu được anh ta.

Vì nơi đó của cô quá chật ôm chặt lấy anh khiến anh quá thoải mái cho nên không quan tâm tới tiếng khóc của cô mà ra sức vận a động.

Lúc nhanh lúc chậm cứ y như anh ta đang thử sức kiên nhẫn của cô vậy.

Không bao lâu anh ta cũng ra nhưng chưa kịp để cô thở dốc thì anh ta lại ra sức trêu chọc nơi mẫn cảm của cô làm cho dục vọng vừa mới xong của cô lại trào dâng.

Vì mới ra nên anh cũng không vội mà muốn cô. Nhìn thấy gương mặt đỏ của cô khiến anh muốn trêu chọc cô.

“Muốn không” anh vừa nói vừa xoa nắn hoa hạch của cô.

Thấy cô không trả lời anh càng xoa nhanh hơn nữa. Lưỡi anh liếm chung quang tai cô khiến cô quăng cái thể diện đó đi chỉ còn cách phải cầu anh.

“Nói đi nói anh cho em. Em muốn cái của anh chơi em ” anh bắt đầu dụ dỗ cô nói ra những lời dâm dăng

Khi cô nói xong thì anh cười ra tiếng. Nghe thấy tiếng cười của anh làm cô đỏ mặt. Không để cho cô đợi lâu anh đã đưa vào nhưng anh lại ra vài từ từ khiến cô tức giận.

“Nhanh lên đi.” Cô thúc giục anh

“Được chiều theo lời em” anh ra vào nhanh hơn. Lúc đầu cô còn phối hợp với anh nhưng sau nhiều lần đạt tới cao trào cô không chịu được nữa mặc kệ anh.

Ra vào một hồi lâu anh cũng ra vào bên trong của cô. Nhưng anh lại không rút nó ra mà vẫn để nó trong đó. Sau đó anh ôm cô đã bất tỉnh cùng nhau ngủ.

42. Chương 41

Sau khi người đàn ông bên cạnh đã ngủ thì người con gái đang hôn mê thì lại mở mắt ra.

Cô có một ý nghĩ tà ác là hay mình thu thập nam chủ vào hậu cung của mình ta. Suy nghĩ là làm cô bắt đầu thử tiếp nhận mỗi tình loạn luân này.

Sáng hôm sau anh tỉnh dậy trước nhìn người con gái đang ngủ trong lòng anh. Anh sợ khi cô tỉnh dậy sẽ không thể đối mặt với chuyện này.

Cô tỉnh dậy nhưng không thèm nhìn anh ta chỉ quấn khăn rồi đi vào phòng tắm. Cô thấy người bứt rứt khó chịu quá. Nhưng vừa bước chân xuống thì cô xém té nhưng may là có đôi tay đã kéo cô lại.

Anh bế cô lên đưa cô vào xả nước cho cô rồi đi ra ngoài dọn dẹp mớ bừa bộn kia. Xong xuôi hai người xuống ăn sáng.

“Hôm nay em nghỉ ngơi đi anh đi làm trước” anh không dám đối mặt với cô.

“Anh... anh thử bước ra khỏi cửa coi tôi đi thu hoạch hành lý liền cho anh coi” nói xong cô ném dao nĩa xuống chạy nhanh lên lầu.

Nghe thấy câu đó của cô anh cũng chạy theo lên.

“Em đừng đi là lỗi của anh. Anh yêu em nhiều lắm” anh ôm cô từ phía sau, giọt nước mắt của anh chảy ra thấm ướt vai cô.

Nó làm phồng cả trái tim cô. Cô rất xúc động không ngờ đàn ông này lại yêu cô nhiều đến vậy.

“Nhưng em không thể chỉ yêu mình anh được. Em không thể bỏ rơi anh ấy nếu không anh ấy sẽ chết mất” cô cũng quay lại ôm anh.

“Anh không quan tâm anh chỉ cần trong tim em có một chỗ trống cho anh là được rồi”

“Nhưng em không đáng cho anh làm vậy đâu. Có rất nhiều người tốt hơn em mà”

“Đúng nhưng anh chỉ cần mình em thôi.”

Cô chủ động hôn lên môi anh làm anh mừng như điên. Anh biết cô đã chấp nhận anh rồi.

Anh đề nghị cô làm người mẫu đại diện cho sản phẩm lần này. Nhân chuyện này cô cũng nói cho anh biết chuyện CẦN MẶC muốn cô làm người mẫu cho anh ta.

Cô tưởng anh sẽ ngăn cản nhưng anh lại ủng hộ. Anh nói chỉ cần cô vui thì cô muốn gì cũng được.

Hôm sau cô hẹn với CẦN MẶC ra ngoài chụp hình. Chụp xong cô lại chạy tới cty chụp hình. Công việc của cô chỉ có chụp hình mà thôi.

“Hôm nay nữa sẽ có cuộc họp báo giới thiệu sản phẩm mới em sẽ tham gia với anh. Sau đó sẽ có party anh sẽ giới thiệu em với đối tác cty để em có thể hiểu hơn” Thừa Văn nói với cô sau khi chụp hình xong

“Dạ được” cô cực kì vui vì đã có thể tìm hiểu thông tin cty một cách chính đáng.

“Vậy giờ mình đi làm đẹp thôi” chưa để cô kịp phản ứng thì anh đã kéo cô ra chiếc xe lamborghini veneno của mình rồi.

43. Chương 42

“Cậu hãy lựa đồ cho cô ấy dùng mình” anh đưa cô vào tiệm của một người bạn học chung với anh hồi trung học.

“Ok cứ giao cho mình” anh ta dắt cô vào trang điểm. Bọn họ cứ bôi bôi trét trét lên mặt cô.

Sau 2h cuối cùng cũng xong cô bước từ trong ra anh nhìn cô đắm đuối làm cô khẽ mỉm cười.

“Đẹp không?” Cô hỏi anh

“Em là người đẹp nhất trong tim anh” nói xong anh bước tới gần cô lấy trong túi áo ra một cái hộp.

Trong đó là sợi dây chuyền kim cương cô vừa mới thấy hồi hôm trước. Cô rất thích nó, cô đã gọi điện đặt hàng nhưng người bán lại nói sợi dây này sản xuất với số lượng có hạn nên đã có người mua rồi.

Làm cho cô rất thất vọng nhưng giờ cô rất vui vì người mua nó là anh. Anh đeo lên cổ cho cô, anh tưởng tượng khi cô đeo nó sẽ rất đẹp nhưng không ngờ hiện thực lại còn đẹp hơn.

“Cảm ơn anh em rất thích”

“Vậy tối nay báo đáp anh thế nào đây” anh giả trò lưu manh thổi hơi vào cổ cô, vì thân hình to lớn anh che sau cô để giả trò xấu xa.

Tay anh vuốt nhẹ từ lưng đến mông cô rồi bóp nó làm cô đỏ mặt.

Vì không có nhiều thời gian nữa nên anh tạm tha cho cô. Sau cuộc họp báo anh đưa cô tới party.

Hai người khoác tay nhau vào đại sảnh làm tin tức bùng nổ. Buổi tiệc này chỉ có một ít nhân viên và các đối tác từ xưa đến nay.

Đến giờ hai người bước lên sân khấu

“Cảm ơn mọi người hôm nay đã đến đây. Hôm nay là ngày cty tôi giới thiệu sản phẩm mới. Xin được giới thiệu với mọi người, người đẹp đang đứng cạnh tôi là người mẫu đại diện của sản phẩm mới và cũng là em gái tôi MỘ KHUYNH LY”

Tiếng vỗ tay vang lên. Nhưng ở đằng xa có 4 người nhìn chăm chăm lên sân khấu không chớp mắt. Một người là Hoàng Thiên Phúc.

Còn 3 người chính là 3 người đã ở trên giường với cô khi cô bị hạ thuốc ở nước ngoài.

Anh đưa cô tới chỗ họ đang đứng.

“Ly ly đây là hai người đã hợp tác với chúng ta lần này ceo tập đoàn Thượng Quan HOA MINH NHẬT và Ceo của tập đoàn Hoa thị HOA MINH THÁI.”

“XIN CHÀO RẤT VUI ĐƯỢC QUEN BIẾT CÁC VỊ” cô chào hỏi

“Không biết vị đây là” anh hỏi người đang đứng cạnh hai người họ

“À đây là anh trai tôi HOA MINH KHÊ” HOA MINH THÁI

Cô nhận ta bọn họ là người đêm đó. Cô không biết họ có nhận ra cô hay không. Sau một lúc cô nói với Mộ Thừa Văn ra ngoài một lát.

Cô đang đi bỗng nhiên có ai bịt mũi cô lại làm cô hôn mê không biết gì hết. Khi tỉnh lại thì thấy mình đang trong một căn nhà hoang.

Thấy cô tỉnh lại đám người đó đã gọi điện cho ai đó đến. Một lúc sau có một người phụ nữ xuất hiện trước mặt cô. Cô nhận ra cô ta vì cô ta là thư kí của anh cô mà. Nhưng cô không biết sao cô ta lại bắt cô.

Tại nơi tổ chức party Thiên Phúc đi theo cô ra vườn thì thấy có người bắt cô đi. Anh chạy theo đến căn nhà hoang và cũng gọi điện báo cảnh sát cùng Mộ Thừa Văn.

Vì không biết có bao nhiêu người và nguy hiểm gì cho cô hay không nên anh đã lặng lẽ vào trong đó một mình yên lặng theo dõi chờ người tới.

Anh thấy có khoảng 20 người anh liều mạng cũng không sao nhưng không thể gây nguy hiểm gì cho cô hết.

44. Chương 43

“Tại sao cô lại bắt tôi” khuyển ly hỏi

“Cô còn dám hỏi tôi sao. Cô dám cướp anh Văn của tôi. Nếu không có cô thì anh ấy sẽ là của tôi. Đồ tiện nhân chết tiệt.” Cô ta gào lên

“Hai chúng tôi là anh em mà”

“Đừng tưởng tao không biết hai anh em mấy người làm chuyện gì tôi không biết. Các người là anh em mà” cô ta vừa nói vừa khóc.

“Cô bình tĩnh đi có gì từ từ nói”

“Mày đúng là con đàn bà lăng lơ mà. Nếu mày cần đàn ông như thế thì tao sẽ thỏa mãn này. Tụi mày chơi nói đến chết cho tao” nói xong cô ta xoay người kêu đám kia tiến vào.

Còn cô ta thì ra ghế ngồi xem phim.

“Các người đừng lại đây. Cút đi” cô khóc lớn làm cho Thiên Phúc đang nấp gần đó đau lòng. Anh chỉ muốn bóp chết con đàn bà điên kia và giết chết đám đám đụng vào cô.

Anh tìm một cây gậy đi ra đánh những thằng đang ở ngoài trước.

“Thằng chó kia mày là ai?” Một tên đàn em

“Tụi mày buông cô ấy ra” anh càng đánh càng hăng say.

“Mày đúng là lăng lơ mà chưa gì đã có người tới cứu rồi. Tụi mày đánh thằng kia cho tao tiền sẽ tăng gấp đôi.”

Một mình nên Thiên Phúc cũng không thể làm gì được cả.

“Mày thử đánh nữa đi tao sẽ giết chết con nhỏ này” vì sắp đánh không lại nên thằng đại ca cầm lấy con dao kề vào cổ cô.

Anh phải dừng lại thế là cảm dám đánh anh. Anh khụy gối xuống chúng đánh vào mặt anh, bụng anh khắp nơi. Anh ho ra máu làm cô rất sợ hãi.

“Không tôi cầu xin mấy người đừng đánh nữa... đừng đánh nữa mà” cô không ngờ rằng anh lại liều cả mạng mình để cứu cô.

Tên đại ca thấy thế thì cười ha hả. Nó bắt đầu cởi quần áo cô ra, lấy bàn tay bẩn thỉu sờ mó khắp người cô. Cô không cảm thấy gì hết chỉ cảm thấy đau khi chúng đánh Thiên Phúc thôi.

“Mày... không... được đụng... vào... cô ấy” anh cảm thấy mình thật vô dụng vì không cứu được người con gái anh yêu.

“Tụi mày đánh nó chết cho tao” thằng đại ca lên tiếng. Nó chuẩn bị rút cửa nó ra cho vào trong cô thì RẦM tiếng cửa bị đập ra.

Hàng loạt người chạy tới, Thừa Văn chạy tới chỗ cô đập một cái vào thằng kia. Còn những người khác thì giải cứu cho Thiên Phúc.

Đi cùng anh có 3 anh em họ Hoa, cô như con búp bê xinh đẹp bị vò nát vậy. Dù có kêu thế nào thì cô cũng không trả lời..

“Ly ly em có nghe anh nói không?” Dù thế nào thì ánh mắt cô cũng vô hồn.

Thiên Phúc khi được người đỡ dậy thì chạy tới chỗ cô. Ôm cô thật chặt vào lòng. Chiếc đầm của cô thì rách tả tơi nên Thừa Văn đã cởi áo khoác ra mặc cho cô.

Sau một hồi lâu cô mới hoàn hồn nhìn thấy vết thương trên người anh cô khóc rất nhiều. Cô đứng lên dìu anh ra xe tới bệnh viện.

Nhưng anh khờn chịu cô đành đưa anh về nhà họ Mộ.

Cảm ơn sự giúp đỡ của các vị xin giao họ cho tôi” thừa văn

“Được” Hoa Minh Khê khi thấy cô như vậy thì anh cũng rất xót xa anh chỉ muốn giết chết hết đám người dám đụng vào cô thôi.

Khi về đến nhà cô đã gọi bác sĩ tới băng bó vết thương cho anh. Tự tay chăm sóc anh cả đêm. Khải văn phải nói mãi cô mới lên phòng nghỉ ngơi.

Tại nơi khác HOẮC KHẢI MINH nghe tin cô bị làm hại thì anh bỏ hết công việc cho quản lý còn mình thì chạy về nước.

45. Chương 44

“Alo chuyện gì hả? Cậu có biết làm phiền tới giấc ngủ của tôi không” 1 người đàn ông

“Tôi nhà tôi đi có người bị thương” thừa văn.

“Rồi tới liền” người đó chính là bạn thân của Thừa Văn. Đào Quang Hiên.

Còn khuynh ly sau khi vào phòng cô chạy vào phòng tắm, tắm nước lạnh để cô tỉnh táo hơn. Cô cảm thấy mình rất dơ nên đã lấy đồ chà chà đến khi nào sạch mới thôi.

Làn da trắng bây giờ đã đỏ còn có những tia máu nữa. Nhưng cô không thấy đau. Chà cỡ nào cũng không thể xóa đi hình ảnh ghê tởm đó cái tên chó chết đó đã chạm vào cô.

Đào quang hiên tới khám cho Thiên Phúc.

“Chỉ là vết thương ngoài da thôi nghỉ ngơi mấy ngày sẽ khỏe thôi”

May mà chúng nó không đánh vào những chỗ nguy hiểm. 3 người đang trong phòng nói chuyện thì có người vào đó là Lý Minh Huy vừa mới đi chơi về.

“Sao cậu lại qua đây” thừa văn hỏi.

”Tôi nghe quản gia nói cậu đưa một người bị thương về nên tôi qua xem. Tôi hỏi có chuyện gì nhưng ông ta không biết” Lý MINH HUY

“ĐỪNG... ĐỪNG LẠI ĐÂY... ĐỪNG ĐÁNH NỮA... A...A.AAAA.A” anh đang tính nói thì có tiếng la vang lên.

Cả 4 người chạy tới chỗ tiếng hét là phòng ngủ của khuynh ly. Đập cửa ra là nhìn trên giường không có ai. Nhìn xung quanh thì thấy cô gái nhỏ đang ngồi ôm đầu gối trong góc phòng.

“Ly ly em nghe anh nói đó là mơ thôi không phải thật” thừa văn.

Anh kêu nhưng cô không nghe thấy cô chỉ khóc thôi.

“Anh... anh ơi huhuhu đừng để cái tên đó đụng vào em. Aaaaaa” cô khóc rống lên.

“Để tôi tiêm thuốc an thần cho cô ấy” ĐÀO QUANG HIÊN

Sau khi tiêm xong cô ngủ thiếp đi. Anh bế cô lên giường đang tính đắp chăn cho cô anh bỗng nhiên thấy trên da cô có những tia máu ghê rợn.

“Hiên cậu xem em ấy đi” anh kéo quang hiên lại khám cho cô

“Cô ấy bị sao vậy?” Đồng thanh nhưng Quang Hiên không trả lời chỉ vào nhà tắm thấy trên đất là đồ chùi mang ra ngoài cho mấy người kia coi.

“Cô ấy lấy cái này nè”

“Cậu nói đi chuyện gì đã xảy ra” lý minh huy luôn coi khuynh ky là em gái nên khi thấy cô như vậy anh không chịu được.

“Aasdvfhddhhdhfd”

“Tôi phải đi giết hết chúng nó.”

“Chúng đang ở trong tay tôi. Bây giờ tụi mình đến đó đi. Còn Hiên trông em ấy giúp tôi” anh nói xong kéo Minh Huy đi ra ngoài.

“Ok đừng lo” quang hiên

“Còn anh về phòng đi”

“Tôi muốn ở đây với cô ấy” Thiên Phúc.

“Vậy cũng được anh lên trên giường nằm đi. Anh còn đang bị thương đó. À xin giới thiệu tôi là bạn của Văn ĐÀO QUANG HIÊN”

“TÔI LÀ HOÀNG THIÊN PHÚC”

Ở phía dưới cầu thang có người đang rất tức giận.

“Đúng là lũ vô dụng mà có nhiều đó cũng làm không xong. Em gái à lần này em thoát được còn lần sau thì sao” nói xong cô ta xoay người vào phòng ngủ.

46. Chương 45

Tại tầng hầm của căn biệt thự

“Xin hai người hãy tha cho bọn tôi. Bọn tôi không biết gì cả cô ta đã sai bọn tôi đó”

“Sao cô dám bắt cô ấy hả?” Thừa văn nắm lấy cằm cô ta

“Tại cô ta đã cướp anh từ tay tôi. Cô ta đáng chết”

“Ai nói tôi là của cô”

“Các người là anh em đó” cô ta gào lên.

“Thì sao chứ tôi không quan tâm. Ai cũng không thể ngăn cản tôi và cô ấy”

“Đúng là con đàn bà lẳng lơ, không biết liêm sỉ mà”

Bốp anh tát cô ta 1 cái thật mạnh.

“Nếu cô đã cần đàn ông như thế tôi sẽ chiều theo ý cô. Tôi sẽ tha cho các người chỉ cần chơi cô ta cho tôi là được”

“Dạ thưa anh nào cô em tới đây với bọn anh. Tụi này sẽ cho em lên tới thiên đường luôn”

Trong đó chỉ còn lại những tiếng la hét mà thôi.

“Lát nữa hãy tiễn hết chúng đi” anh không thể để bất kì ai tổn thương cô mà còn sống được

“Lúc này những lời cô ta nói là sao?” Minh Huy hỏi anh

“Thì là vậy đó tôi đã ngủ với chính em gái của mình” anh nói với giọng điệu chẳng sao cả.

“Thôi đó là chuyện của cậu tôi không muốn quan tâm. Nhưng không được làm cho em ấy buồn”

“Đừng lo...” anh chưa nói hết thì chuông báo của biệt thự đã vang lên. Anh và Minh Huy chạy ra ngoài cổng.

“Sao thế?” Anh hỏi bảo vệ.

“Dạ thưa thiếu gia có người đột nhập” bảo vệ.

“Anh là ai sao lại đột nhập vào nhà tôi” kẻ đột nhập đã bị đưa vào trong phòng khách.

“Tôi muốn gặp ly ly” người đột nhập chính là HOẮC KHẢI MINH

“Được rồi anh theo tôi lên lầu đi. Nhưng đừng làm ồn cô ấy chỉ vừa mới ngủ thôi”

“Bọn chúng sao rồi” Khải minh hỏi.

“Tôi vừa xử xong”

“Đưa cô ta cho tôi đi tôi đang cần vật thí nghiệm”

“Ok sáng mai tôi sẽ đưa cho anh.”

3 người vào phòng nhìn cô rồi xoay người ra ngoài. Cả 3 vào thư phòng của Thừa Văn nói chuyện suốt đêm và đặt một cái hiệp nghị gì đó.

Kí tên xong rồi đưa cho Hoàng Thiên Phúc kí tên với Lý Minh Huy là người làm chứng.

Sáng hôm sau Phan Mộng Liên muốn trở thành người chị tốt nên xuống bếp nấu cháo bào ngư cho Khuynh Ly ăn.

“Mộng Liên sao em lại ở đây?” Quang hiên hỏi

“Sau khi anh đi không bao lâu thì mẹ em mất nên em về sống với ba em. Đây cũng là nhà ba em”

“Em là con gái của chú Mộ hả?” Ngày xưa lúc mới ra trường anh đi tình nguyện về một làng quê nghèo nên đã gặp cô.

Lúc đó anh thích sự kiên cường của cô không có ba nhưng lại chăm sóc cho người mẹ bệnh nặng.

Mẹ cô cũng hay kể cho anh nghe về ba cô là người bỏ rơi mẹ con cô đi với tiểu tam. Cướp hết tài sản của mẹ con cô. Đuổi cả 2 ra đường.

Khi đó anh cảm thấy ông ta không xứng đáng làm một người đàn ông, người cha. Nhưng anh không thể ngờ người đó là chú Mộ.

Chú là người bạn thân từ nhỏ của ba anh và tài sản này là do cha mẹ chú ấy để lại nên không thể nào cướp tài sản được.

Với lại 2 gia đình đã quen nhau lâu rồi nên anh sẽ suy nghĩ nhiều hơn về lời nói của 2 mẹ con Mộ Liên.

“Thôi bữa khác mình nói chuyện tiếp bây giờ anh phải lên xem ly ly tỉnh chưa đã”

“Dạ vậy em sẽ đi nấu cháo cho em ấy ăn” nếu người ta không biết gì mà nhìn vào thì sẽ thấy cô ta là người rất yêu thương em gái của mình.

47. Chương 46

Sáng hôm sau tất cả mọi người đều tập trung ở phòng cô. Ánh nắng chói lóa chiếu vào căn phòng.” Ừm” cô mở mắt ra nhìn thấy những gương mặt vừa lạ vừa quen.

“Minh hu hu hu” cô nhìn thấy Hoắc Khải Minh cô đã ôm chầm lấy anh khóc lớn.

“Không sao rồi em đừng khóc nữa” anh nhẹ giọng an ủi cô.

“Bọn mình chia tay đi” cô nhìn hết mọi người rồi nói ra một câu.

“Tại sao chứ bọn anh không muốn” đồng thanh.

“Em dơ lắm, em thấy mình rất bẩn em không xứng đâu. Huhuhu” cô ôm lấy mặt khóc.

“Không đâu trong tim anh em lúc nào cũng là sạch nhất. Anh yêu em nhiều lắm xin em đừng bỏ anh mà” anh ôm cô thật chặt.

Sau hồi lâu cô mới tới gần Thiên Phúc ôm anh

“Xin lỗi tại tôi mà anh mới bị thương”

“Rất đáng giá. Em là mạng sống của anh hãy cho anh một cơ hội”

“Tôi... tôi...”

“Em đừng từ chối hai người họ đã đồng ý rồi. Em hãy chấp nhận anh đi” nghe lời anh nói cô rất ngạc nhiên quay sang nhìn hai người kia chỉ thấy họ gật đầu.

“Khụ... khụ tôi còn ở đây đó không phải người vô hình đâu” họ cứ đóng phim tình cảm mà không chịu để ý anh gì hết.

“Ly ly đây là ĐÀO QUANG HIỀN em còn nhớ không?” Thừa văn hỏi cô

Anh ta chính là nam chính chứ ai nhìn bề ngoài vậy thôi chứ anh ta thích lấy người làm thí nghiệm cho các loại thuốc của anh ta.

“Dạ nhớ chào anh đã không rồi không gặp” cô phải tìm cách tránh xa anh ta ra.

Khi nhìn thấy biểu hiện của cô anh rất khó hiểu hồi nhỏ không phải cô luôn đi theo anh và thừa văn như cái đuôi nhỏ sao. Mà bây giờ cô lại tìm cách tránh anh vậy nè.

“Con bé béo ngày xưa giờ đã xinh đẹp như thiên nga rồi. Hồi đó còn bảo lớn lên sẽ lấy anh nữa mà” anh trêu ghẹo cô.

“Hồi đó là em còn nhỏ mà” cô cúi mặt xuống.

“Em gái ăn cháo nè em” bỗng có người mở cửa bước vào không ai khác đó chính là lọ lem nhà này.

“Dạ cảm ơn chị”

“Em sao người em bị gì vậy này. Ôi tội nghiệp em tội. Ai làm em bị thương như thế này” cô ta nhìn thấy vết thương trên người cô thì cô ta giả bộ khóc như là thương cô lắm vậy. Cô ta lấy tay mình nắm tay cô móng tay cô ta cào trúng vết thương của cô. Cô cố gắng vùng vẫy nhưng không được.

“A ... a... đau quá” mấy người kia nghe cô la đau thì khải minh kéo cô ta ra làm cho cô ta té trên mặt đất. Anh cầm lấy tay cô thì nó đã chảy máu ra rồi.

“Để tôi coi cho cô ấy” ai cũng vây quanh cô không nhìn tới người đang té trên đất với ánh mắt hận nhưng có người nhìn thấy tất cả đó là bác sĩ của chúng ta.

Sau khi bôi thuốc cho khuynh ly xong anh tính đỡ cô đang bị té lên nhưng không ngờ lại nhìn thấy hết tất cả. Anh nhúu mày nghĩ mình nên suy nghĩ về con người cô ta.

Không thể nhìn người khác chỉ dựa vào vẻ ngoài được mà. Cô ta đứng lên đi ra ngoài.

48. Chương 47-48

Sau một thời gian thì vết thương của cô đã lành hẳn cũng không thể để lại sẹo. Lý Minh Huy thì ra nước ngoài theo đuổi tình yêu của mình rồi.

Hoắc khải minh cũng phải bay về nước xử lý chuyện cty. HOÀNG THIÊN PHÚC VÀ anh trai cô thì đi công tác gấp thế là giờ ở nhà chỉ có mình cô, nữ chủ và cái tên bác sĩ đáng ghét kia nữa.

Cô không hiểu sao anh cô lại nhờ hẳn ta chăm sóc cho cô nữa. Cô khỏe rồi mà vậy mà ngày nào hẳn cũng tới đòi xem vết thương cho cô chứ.

Đúng là nhìn người không thể nhìn bề ngoài được mà nữ chủ ở trước mặt anh ta mà không thèm quan tâm suốt ngày cứ bám theo cô không buông. Không ngờ anh ta lại vô sỉ đến vậy.

Có khi cô đi chơi với Viên Viên về trễ vừa bước vào phòng thì thấy anh ta cứ lù lù xuất hiện làm cô giật cả mình.

“Anh... anh tại sao ở trong phòng tôi. Mà giờ này anh không về hả?”

” giờ này là mấy giờ rồi. Ai cho em đi chơi đến giờ này” nghe giọng anh ta rất giận nhưng cô có làm gì đâu.

“Kệ tôi liên quan gì tới anh. Mà anh có quyền gì lên tiếng chứ”

“Anh trai em nhờ tôi chăm sóc cho em”

“Hứ chăm sóc tôi thì cũng không được xen vào” reng tin nhắn điện thoại vang lên là của CẢN MẶC anh ta hẹn cô đi xa chụp hình hỏi cô có đi được không?

Cô trả lời anh ta là đi được còn cười nữa khiến cho người bị lãng quên này giờ rất tức giận

Anh ta tức quá đóng sầm cửa đi ra ngoài thì vô tình gặp được Phan Mộng Liên cô ta mặc áo ngủ cực kì sexy còn không mặc đồ lót nữa. Khi nhìn thấy cảnh đó anh tưởng tượng khuynh ly cũng mặc bộ đó quyến rũ anh

“Mình sao vậy nè sao lại nghĩ đến chuyện đó chứ. Chẳng lẽ tại dạo này mình không giải quyết nên mới như vậy.” Đó là suy nghĩ của anh hiện giờ.

“Anh Hiên anh đi đâu vậy”

“À anh đi về thôi em ngủ sớm đi tạm biệt”

Sáng hôm sau cô hẹn Cản Mặc tại studio rồi đi chụp hình. Đến nơi cô tưởng chỉ có mình và CẢN MẶC thôi chứ ai ngờ lại gặp người quen.

“À ly ly giới thiệu với em đây là anh họ của anh CẦN THÀNH hôm nay tụi mình đến đây là để em làm người mẫu cho sản phẩm mới của cty anh ấy.”

“Xin chào anh” đành phải chịu thôi chứ sao phải nể mặt người ta chứ. Cô cúi chào anh ta

” chào cô” giọng nói lạnh tanh vang lên

Chụp hình xong anh ta mời cô và CẦN MẶC đi ăn cơm. Cô cũng uống khá nhiều rượu đang tính nhờ MẶC chở về ai ngờ anh ta có chuyện chạy mất rồi.

“Thôi cũng trễ rồi tôi xin phép đi về trước” cô không dám nhờ vị đại thần này đưa về đâu.

“Để tôi đưa cô về” anh ta nói

“Dạ thôi tôi xin phép” nói xong cô chạy ra ngoài đón xe về.

Còn người trong phòng tay cầm ly rượu nhâm nhi nhìn thân ảnh đi xa như có điều suy nghĩ. Anh nhớ khi đó gặp cô trên đường thì cô giả bộ không biết anh.

Anh nghĩ chẳng lẽ cô ta đổi trở thành lạt mềm buộc chặt vậy anh sẽ xem cô ta chịu đựng được bao lâu. Ai ngờ suốt mấy tháng cô ta không đến tìm anh thì anh lại nghĩ chắc cô ta đã có con mới rồi.

Nhưng hôm nay gặp lại cô thấy cô đứng trước ống kính tạo ra hào quang thì anh thấy cô rất đẹp y như đóa hoa mới nở vậy. Làm anh không thể kiềm lòng được. Anh đã sai người điều tra cô trong thời gian này.

Khi nhìn trong báo cáo thấy cô bị người xâm hại anh không hiểu sao tim mình bỗng nhói lên. Chẳng lẽ mình thích cô ta thật.

“Cảm ơn bác tài xế” cô trả tiền xong thì đi vào biệt thự.

Cô tắm xong thì đã tỉnh bớt rượu rồi cô ngủ đến nửa đêm thì lại nằm mơ tới cảnh hôm đó. Cô muốn tỉnh nhưng không thể tỉnh được. Cô khóc đến mức ướt hết cả đầm ngủ.

“Ly ly tỉnh lại đi” ĐÀO QUANG HIỀN thấy cô say rượu vào phòng anh đang tính qua xem cô rồi đi về nhưng lại thấy cô khóc anh nghĩ chắc cô lặn nằm mơ rồi nên gọi cô tỉnh dậy.

Cô tỉnh dậy thì ôm chầm lấy anh khóc lớn. Bỗng nhiên cô tỉnh đứng dậy chạy vào phòng tắm. Chưa kịp bước xuống giường thì đã bị kéo lại. Hai mắt nhắm lệ quay lại nhìn anh khiến anh xót xa.

“Em đi đâu vậy?” Anh hỏi cô

“Em muốn đi tắm em thấy mình rất dơ”

“Em không có dơ rất sạch”

“Thật không em không dơ”

“Thật 100%”

“Vậy anh giúp em tẩy sạch chúng đi nếu không em đi tắm” cô đang say rượu nên không biết mình làm gì hết nếu không chắc nhục mặt chế mất.

“Em không hối hận chứ” cặp vú trắng của cô cứ cọ vào ngực anh làm anh sắp không chế không được rồi.

Anh không muốn lợi dụng lúc cô mềm yếu nhất ăn cô nên phải hỏi cô trước.

“Em sẽ không hối hận” để chứng minh cô rất quyết tâm nên cô hôn lên môi anh hai tay ôm cổ anh.

Cô cứ như con bạch tuộc dính lấy anh vậy. Anh bị động để cô chủ động chơi đùa anh cũng không vội đoạt lấy cô ngay. Xem ra là tiểu bạch thỏ rơi vào miệng sói đói rồi.

49. Chương 49-50 (h)

“Em là nữ vương cho nên em phải ở trên” nói xong cô leo lên người anh ngồi.

“Được em ở trên” lời nói của cô khiến anh buồn cười.

“Cởi đồ cho ta nhanh lên” cô ra lệnh.

“Dạ thưa nữ vương” anh cởi đồ ngủ cô ra rồi nhìn cô đốt lửa trên người mình. Môi anh đào của cô hôn lên môi anh

“Sao chỗ này cứng quá vậy giống y chang của anh Minh nè” nói xong cô bóp mạnh nó.

“A... em tính hủy đi hạnh phúc của mình sao”

“Em xin lỗi em không cố tình đâu. Anh chỉ em đi”

“Em hãy cởi đồ anh ra, hôn anh, vuốt ve nó đi”

Nhìn thấy cô làm theo anh rất vui vẻ tiếp tục hướng dẫn cô làm theo lời chỉ dẫn.

“Em hãy mút nó giống mút kẹo đi ngon lắm đó” cô liếm nó y chang lời anh nói vì nó quá to nên cô không thể ngậm hết được.

“Em nóng quá àh” sau một hồi lâu cô thấy nóng lên. Anh phóng hết vào miệng cô. Cô tính nhổ ra nhưng anh không cho.

“Nuốt hết đi bổ lắm” vừa mới ra nhưng khi nhìn thấy cô như vậy anh lại cứng lên rồi. Anh tự nhận mình là người rất có tự chủ trong những việc này nhưng giờ gặp cô anh lại không thể tự chủ được nữa, anh cười khổ.

“Huhuhu anh hư quá cái này không ngon gì hết anh lừa em” nói xong cô xuống giường tính vào phòng vệ sinh nhổ ra.

“Em đi đâu vậy?” Anh hoảng thần kéo cô lại.

Cô không thèm nói chuyện với anh. Anh nắm cô kéo cô lại đặt cô dưới thân mình cử động thân đi vào bên trong cô.

Nhìn thấy anh tức giận nên cô càng vui hơn nên đã nói một câu khiến anh điên hơn.

“Anh không được hả? Còn yếu hơn anh em nữa” câu nói đó đúng thật đã chọc anh điên lên.

Anh cử động thân đâm thật mạnh vào tới tận cổ tử cung khiến cô run lên. Sao cô cảm thấy giống như mình tự đập đá vào chân mình vậy.

“Thế nào vậy được chưa em còn dám nói anh không được không hả?”

“Huhu em... aaa... biết lỗi... rồi... tha... tha cho em đi... ân... huhu” cô cầu xin tha thứ nhưng anh không nghe càng làm mạnh hơn.

Khiến cô phải khóc thét lên lấy tay đẩy anh ra nhưng lại bị anh nắm hai tay đưa lên đỉnh đầu. Anh đóng đưa thân mình làm cô run càng nhiều hơn.

“Ân... ngô... đủ rồi”

“Không đủ em làm anh thoải mái quá.” Đây là lần đầu anh cảm thấy sướng khoái như vậy.

“Anh... anh rút đi... đừng ...” chưa kịp nói thì đã bị anh chặn lại rồi.

Thấy cô la lối om sòm quá nên anh không thèm động nữa cứ để yên như vậy.

“Sao anh không động nữa?”

“Thì em bảo anh dừng lại mà” anh nhìn cô trêu tức.

“Anh động đi mà... huhuhu” cô vứt bỏ lòng tự trọng sang một bên

“Được thôi em yêu. Gọi anh một tiếng ông xã đi” anh nói xong thúc mạnh vào trong.

“A.... ân... ông... ông xã xã.....” cô đung đưa theo anh

Nguyên đêm anh không tha cho cô từng phút giây nào cô. Dù cô có xin thế nào cũng không được.

Hôn mê đến khi tỉnh lại anh vẫn cứ hoạt động không biết mệt. Cô nghĩ có khi nên đưa anh ta đến phòng thí nghiệm thử đi coi tình trờng lên tới não chưa mà anh ta khỏe như vậy.

Trong phòng không có chỗ nào là không có dấu vết của hai người cả.

“Đủ lắm rồi... em... mệt quá... cho em nghỉ đi” bây giờ anh đang đè cô trên ban công cửa kính mấy người thợ làm vườn đang làm việc.

Anh bắt cô úp mặt vào tấm kính còn mình thì ở sau cô ra vào. Một tay thì bắt lấy ngực cô đung đưa qua lại.

“Một lần nữa thôi”

“Câu này... anh n...ói từ... tối ...qua rồi... như...ng lại... aaa... không ngừng” cô thét một tiếng chói tai rồi xỉu luôn trong tay anh nhưng anh vẫn không trì hoãn công việc đang dở.

Sau một lúc lâu đâm mạnh vào anh phóng hết vào trong cô rồi ôm cô vào phòng tắm. Tắm xong cả hai ôm nhau trên giường ngủ.

Tại một nơi khác có một cặp mắt nhìn vào căn phòng đó bàn tay nắm chặt “lại lần nữa cô cướp mất anh ấy của tôi. Con nhỏ dễ tiện y như mẹ cô vậy”.

Đến buổi chiều ngày thứ 2 cô mới tỉnh dậy. Cái mùi đó vẫn nồng nặc bay hết căn phòng. Cô muốn ngồi dậy nhưng không thể cử động được. Cứ như có hàng trăm chiếc xe ủi cày cô vậy.

Một lúc sau cô có thể xuống giường nhưng không thể đi nhanh được. Chân cô cứ run run lên nhớ tới hôm qua là mặt cô đỏ chót. Cô hận chết anh ta tự nhủ là sẽ không để anh ta đụng vào mình lần nào nữa.

Sau khi ăn tối xong cô vào phòng khóa trái cửa lại sau đó ngủ bù. Còn anh có việc gấp nên phải đi sớm tối sau khi trở về muốn mở cửa vào phòng nhưng mở hoài không được.

Anh biết là cô đang giận anh lắm nên xoay người lấy chìa khóa dự phòng trong túi ra mở cửa. Thì thấy cô đang ngủ anh tắm xong cũng ôm cô ngủ luôn.

Sáng hôm sau tỉnh dậy thấy cái tên chết tiệt đang ôm mình thì cô dùng chân đạp anh xuống giường.

“Aaaaa sao em đá anh vậy” anh đang tỉnh đứng lên thì một cái gối bay vào mặt anh “Bốp”

“Ai cho anh vào phòng tôi cút đi”

“Thôi mà đừng giận nữa là tại anh. Anh xin lỗi mà lần sau sẽ không như vậy nữa” nói xong anh ôm cô vào ngực cô giẫy thế nào cũng không được phải mặc cho anh muốn làm gì thì làm thôi.

Hai người đang cười đùa vui vẻ thì cửa phòng mở ra bóng người bước vào sau đó hét lên

“Hai người đang làm gì?” Đó không phải là ai khác mà là HOÀNG THIÊN PHÚC

Anh không thể tin được mình lo dưỡng thương còn cô thì ở đây vui vẻ với người mới. Anh bước lên hôn mạnh lên môi cô cắn nát nó. Cô nhúu mày tính đẩy anh ra nhưng thấy cũng tội nghiệp anh nên để anh tự tung tự tác.

Anh đè cô xuống thân mình cởi đồ cô ra đi vào trong cô.

“A... đau quá” cô không ướn nên khi anh đi vào làm cô đau quá

“Anh xin lỗi” anh cố gắng làm cho cô thả lỏng mình ra. Bên cạnh đó ĐÀO QUANG HIỀN cũng thấy cô kêu đau nên cũng tới giúp đỡ.

Thế là cảnh sắc 3p diễn ra hết sức vui vẻ. Từ người này tới người kia làm cô. Hai người họ cứ như sói đói vậy làm hết lần này tới lần khác.

Hazz cô lại không thể xuống giường vào ngày mai được rồi. Không biết khi nào nó mới kết thúc đây.

“A... ừ...ừ...” thấy cô thất thần nên HOÀNG THIÊN PHÚC đẩy mạnh vào sau lưng cô, còn ĐÀO QUANG HIỀN thì ở đằng trước hôn cô, tay nắm nhéo ngực cô làm cô run lên.

Cảnh xuân diễn ra tròn phòng cứ tiếp diễn mãi không ngừng đến hừng đông.

50. Chương 51

Sáng hôm sau trong lúc ăn sáng xong thì MỘ THỪA VẤN bước vào với khuôn mặt mệt mỏi mới đi công tác về. Cộng với HOẮC KHẢI MINH cũng bước vào. Cả 5 người ăn sáng xong rồi đi vào thư phòng bàn chuyện.

“Anh đã có kết quả của việc xảy ra với em rồi” anh nói xong ai cũng nhìn anh chăm chăm hết.

“Là ai vậy?” Tiếng nói đó là của HOÀNG THIÊN PHÚC anh không thể tha thứ cho người đã làm hại cô được.

“Sau khi tra hỏi cô ta thì cô ta nói có người con gái đã gọi điện cho cô ta. Yêu cầu sẽ giúp cô ta trả thù chỉ cần cô ta đưa ra số cổ phần trong tay. Người con gái đó là PHAN MỘNG LIÊN”

“Là cô ta sao. Cô ta là chị em mà anh không ngờ cô ta lại nham hiểm như vậy đó” ĐÀO QUANG HIỀN

“Vậy giờ sẽ xử lý cô ta như thế nào?” Cô hỏi

“Bla.....” cả 5 người bàn chuyện cả buổi mới xong.

“Mai ba mẹ anh về em qua nhà anh nha” HOÀNG THIÊN PHÚC nói nhỏ với cô

“Dạ được mà 2 bác biết chuyện bọn mình chưa” cô sợ họ sẽ không chấp nhận chuyện cô sẽ có nhiều chồng.

“Đừng lo nếu họ không đồng ý thì anh sẽ bỏ nhà đi. Đến lúc đó em phải nuôi anh đó” anh ôm cô vào lòng nói giỡn với cô.

Ngày hôm sau anh qua đón cô thì trong phòng khách có đông đủ mọi người bữa tối mẹ của HOÀNG THIÊN PHÚC (HOÀNG PHU NHÂN) đã đưa cô lên phòng nói chuyện riêng.

“Bác công nhận con là người bạn thân nhất của con gái bác, cũng là người con dâu hoàn hảo mà bác thích nhưng bác không thể chấp nhận được chuyện con dâu mình sẽ quan hệ với nhiều người khác nữa”

Cô cũng hiểu được chuyện này không có người mẹ nào chấp nhận được hết nhưng cô sẽ không thể bỏ chạy được

“Con biết chuyện này khó có thể chấp nhận được nhưng lúc đầu con cũng thấy 1 người hoàn hảo như anh ấy nếu ở chung với con sẽ làm anh ấy thiệt thòi.....” hai người ngồi trò chuyện tâm sự với nhau. Cuối cùng bà cũng chấp nhận chuyện này.

Bà nghĩ thôi con cháu tự có phúc của mình cho nên bà không thể ngăn cản hạnh phúc của con mình được nên thôi cũng kệ chúng nó bà không ngăn cản nữa.

Mở cửa ra thì có bóng dáng to lớn đang đứng ngoài cửa nghe lén. Bà thấy thật buồn cười mà con trai của bà luôn lạnh lùng thế mà lại có lúc đáng yêu như vậy.

“Thôi 2 đứa nói chuyện với nhau đi. Con trai cố lên mẹ muốn ôm cháu sớm” nói xong bà đi ra ngoài.

Hôm nay cô cảm thấy thật hạnh phúc khi có được một người mẹ chồng tốt như vậy. Cô tự hứa với lòng sẽ hiếu thảo chăm sóc 2 người như chính ba mẹ ruột của mình.

“Hai người nói chuyện gì mà vui vậy” anh thật vui khi thấy hai người hòa thuận với nhau. Nếu mẹ không chấp nhận thì anh sẽ buồn lắm.

“Không nói cho anh biết” cô nũng nịu chui vào lòng anh ngồi.

“Đây là quà mà ba mẹ anh kêu anh đưa cho em. Nó là chiếc vòng gia truyền dành cho dâu trưởng của nhà anh đó. Để anh đeo cho em” anh đeo vào tay cô rất đẹp. Nó thật hợp với cô mà ngẩng đầu lên nhìn cô thì thấy mắt cô hồng hồng.

“Sao vậy con mèo mít ướt của anh” anh ôm cô vào lòng an ủi.

“Ai mít ướt chứ em là xúc động đó biết không” thấy anh cười cô đánh nhẹ vào ngực anh. Hai người ôm nhau tươi cười.

Đêm đó cô ngủ lại nhà anh hai người thức đêm trò chuyện với nhau về sở thích, thói quen của mình và gia đình.

51. Chương 52

“Woa cô ấy là ai vậy đẹp quá”

“Cô ấy là người mẫu mới đó”

“Dáng đẹp thật” vì là người mẫu cho Cẩn Mặc nên Mộ Khuynh Ly sau khi chụp hình xong giờ đã trở thành người mẫu nổi tiếng

Cô có rất nhiều fan trong đó cũng có antifan. Còn có cái tên Cẩn Thành đó nữa cứ y như con đĩa vậy đó suốt ngày bám theo cô yêu cầu cô làm người mẫu cho sản phẩm công ty anh ta.

“Tối nay em rảnh không anh muốn giới thiệu cho em quen với nam người mẫu nổi tiếng là bạn anh cho em biết” CẨN MẶC nói chuyện với cô sau khi chụp xong.

“Được tối mình gặp nhau nha. Bye anh” nói xong cô xoay người ra về.

Tối đó lúc 8h tại nhà hàng Sky chuyên về món ăn Nhật. Trong phòng riêng có 2 nam và 1 nữ.

” Giới thiệu với em đây là bạn thân anh TRẦN DƯ. Còn đây là người mẫu mới của tôi MỘ KHUYNH LY đó dễ thương đúng không?”

“Đúng nhìn em còn xinh hơn khi ở trong hình nữa”

“Dạ cảm ơn anh em cũng rất vui khi nhìn thấy anh. Em là thần tượng của anh đó ạ”

Cả 3 nói chuyện với nhau rất vui vẻ mà không biết rằng ở ngoài phòng là ánh mắt bốc lửa của ai đó.

Hôm nay CẨN THÀNH có họp với đối tác ở nhà hàng này thì vô tình thấy cô. Nên đi theo cái tên chết tiệt kia là ai mà dám cầm tay cô chứ.

Nhìn họ nói chuyện với nhau vui vẻ chưa kìa. Vậy mà khi nói chuyện với anh thì chỉ nhăn nhó thôi. Thật là bực mình mà. Khôn thể chịu được nữa anh bỗng đứng xông vô phòng.

Khiến 3 người sững sờ, chưa kịp định thần lại thì cô đã bị ai đó kéo đi ra ngoài mà không kịp ứ ớ gì hết.

Ngồi trên xe thì cô mới tỉnh lại muốn xuống xe nhưng cái tên vô lại kia đã khóa cửa xe mất rồi.

“Cẩn Thành anh bị điên hả mở cửa ra” cô la lên

“Không em vui vẻ quá ha”

“Thì sao chứ liên quan gì đến anh?”

Không để cô nói tiếp thì môi cô đã bị đóng chặt. Cô không ngờ anh ta lại dám hôn cô. Tức quá nên cô cắn mạnh vào lưỡi anh ta.

Dù đau nhưng anh vẫn không thả cô ra. Anh đè cô ở phía dưới dùng lưỡi mình thăm dò vào trong miệng cô. Hôn một hồi lâu nhìn cô sắp không chịu nổi nữa thì anh mới thả cô ra.

“BỐP” vừa hít thở cô vừa đánh anh ta.

“Mẹ Khuynh Ly em dám ”thật không ngờ con nhỏ luôn đi theo anh làm cái đuôi vậy mà lại dám đánh anh.

“Thì sao ai cho anh hôn tôi” cô ra sức chùi môi mình. Động tác đó của cô khiến anh càng điên hơn. Anh nắm chặt hai tay cô lại bắt đầu hôn tiếp.

”Em dám chùi nữa thì xem tôi sẽ làm gì để trừng phạt em.

Cô nghe lời đe dọa của anh ta thì không dám lộn xộn nữa ngồi im. Thấy biểu hiện đó của cô thì anh rất hài lòng. Khởi động máy xe chở cô về nhà.

52. Chương 53

“Ngày mai ba anh muốn gặp em. Em về nhà với anh nha” ĐÀO QUANG HIỀN

“Dạ được nhưng còn mẹ anh và cô em nuôi của anh thì sao”

“Kệ họ anh thích là được rồi”

Cô nằm trong lòng anh suy nghĩ về gia đình anh. Cô nhớ trong truyện có viết ba anh là bạn thân của ba cô nên rất thương cô họ quyết định sẽ kết thông gia với nhau khi cô sinh ra.

Nhưng mẹ anh lại không ưa cô khi biết quyết định đó vì bà chỉ muốn cho cô con gái nuôi của mình là DƯƠNG THANH DAO.

Đó là con gái của bạn thân bà vì họ đã qua đời khi đứa bé 3t. Nên bà đã mang đứa bé về nuôi và muốn con trai mình lấy con bé đó.

Bà là một người ích kỷ không muốn có con dâu không chịu sự khống chế của mình và giàu như nhà mình thì con dâu sẽ lên đầu mình ngồi. Đó cũng là lí do bà không thích cô.

Bà nghĩ khi cho con nuôi làm con dâu thì sẽ nắm bắt trong tay dễ hơn. Con chó mình nuôi từ bé đến lớn sẽ không quay lại cắn mình đâu.

Còn DƯƠNG THANH DAO từ khi còn nhỏ thì đã nghĩ mình sẽ làm viện trưởng phu nhân nên rất ngông cuồng, đồng đánh rất ghét cô. Nên từ khi còn nhỏ hai người giống như nước với lửa vậy suốt ngày gây sự với nhau.

Nên khi cô qua đó chơi thì bà luôn lạnh nhạt với cô còn DƯƠNG THANH DAO thì luôn trêu chọc khiêu khích cô. Làm cô không thể nào ưa hai người họ được hết.

Vì họ không ưa cô nên dần dần cô cũng ít lui tới.

Sáng hôm sau cô dậy sớm ăn mặc lịch sự, trang nhã chờ ĐÀO QUANG HIỀN tới đón cô.

Vì hai nhà cùng một khu nên không cần đi xe chỉ cần đi bộ thôi cũng tới rồi. Vừa vào tới cửa thì đã nghe những lời châm chọc rồi thật nhức đầu mà.

Anh để cô ngồi ở phòng khách còn mình thì lên kêu ba xuống.

“Ồ ai đây ta đúng là khách quý mà. Lâu rồi không gặp cô khỏe không” DƯƠNG THANH DAO châm chọc cô.

“Dạ con chào bác lâu rồi không gặp mà bác vẫn trẻ đẹp như ngày nào” cô không thèm nghe những lời châm chọc của cô ta mà lại chào hỏi mẹ của ĐÀO QUANG HIỀN

“Ừm ”

“Cô qua đây chi vậy ai hoan nghênh cô đâu”

“Hôm nay là bác trai mời tôi tới”

“Hứ đồ mặt dày anh Hiền là của tôi. Cô phải có tự trọng đi chứ dám cướp chồng tôi”

“Ai nói Hiền là chồng cô. Hai người kết hôn chưa tôi nhớ là tôi và Hiền đã có hôn ước khi còn nhỏ mà”

“Ai nói chứ tôi là mẹ nó tôi không cho phép thì không được”

“Dạ đúng rồi đó mẹ đuổi nói ra khỏi nhà đi mẹ”

“Đừng con người tới là khách mà”

“Con ma mặc kệ đi mà mẹ”

“Rồi rồi ngoan đi con. Thôi tôi nói thẳng tôi không đồng ý cho cô làm dâu nhà này nên cô suy nghĩ lại đi. Tự giác chia tay đi tôi không muốn nói gì đâu”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tranh-xa-ta-ra-cac-nam-chu>